

La Dinaș, cadența progresului

e mai vie decît la Sînmartin

Cum evoluează două cooperative agricole de producție aflate în condiții economice și geografice asemănătoare

În regiunea Banat există numeroase cazuri de cooperative agricole cu condiții asemănătoare obținute diferite. Între localitățile Dinașului și Sînmartinului Sîrbesc — două comune mari, vecine, aflate în cuprinsul raionului Timișoara — există un pronunțat spirit de întrecere prietenească, între oameni care se ajută reciproc. „Și unii și alții obișnuim să ne uităm în surtea vecinului pentru a vedea ce face, ce câștig are” — ni se spune. Într-o vreme cooperativa din Sînmartin o luase serios înainte. De atunci ani însă, ea a cedat locul de fruntea cooperativei din Dinaș, fapt evidentiat elocvent de cifrele din tabelul de mai jos care oglindesc rezultatele obținute de cele două unități anul trecut.

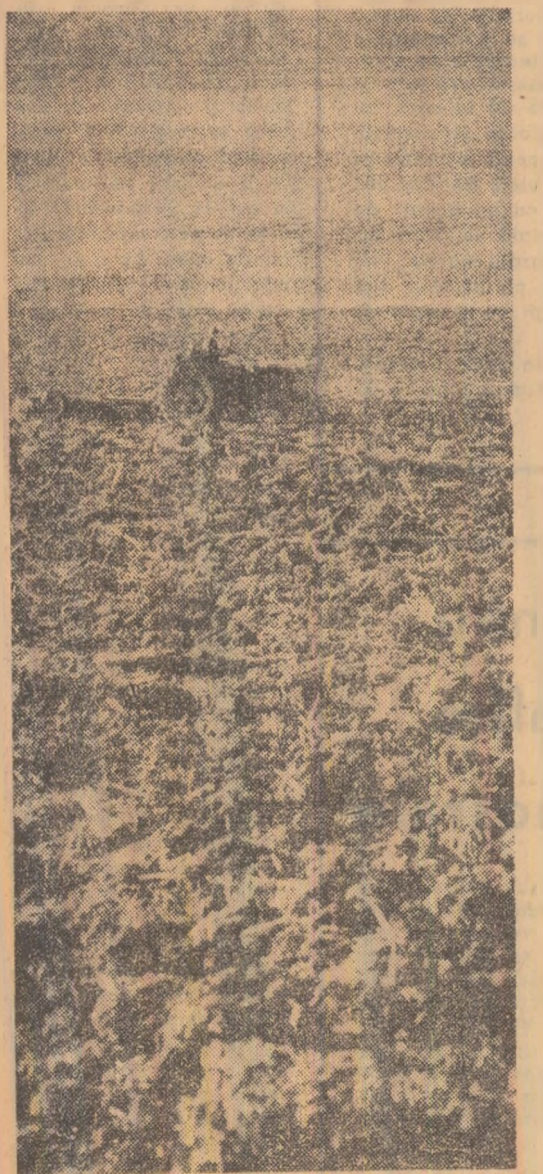
Principali indicatori la 100 ha	1966	
	Dinaș	Sînmartin
Valoarea producției globale	809 800 lei	485 400 lei
Fondul de acumulare	63 500 lei	53 700 lei
Valoarea proprietății obștești	340 100 lei	292 100 lei
Venit bănesc	293 400 lei	280 300 lei
Valoarea zilei-muncă (17 lei în număr)	24,80 lei	21,82 lei
	(17 lei în număr)	(14 lei în număr)

Într-o discuție avută cu cadre de conducere și specialiști din cele două unități am căutat să aflăm factorii care au determinat saltul făcut în numai câțiva ani de cooperativa din Dinaș și pierderea cadencei de către cea din Sînmartin. Ne vom opri asupra câtorva cauze care au avut o influență hotărâtoare în înregistrarea rezultatelor amintite.

Pentru valorificarea tot mai deplină a condițiilor de care dispune cooperativa agricolă pentru creșterea puterii ei economice, o însemnată de prim ordin o are planificarea judicioasă a producției, stabilirea unei structuri raționale a acesteia, asigurându-se proporțiile corespunzătoare între ramurile și culturile care merg cel mai bine în unitatea respectivă. La Dinaș, alături de culturile de bază, grâu și porumb, s-au extins plante de mare randament cum sint

Radu ATANASESCU
Ion CHIUJDEA

(Continuare în pag. a III-a)



ÎN ORAȘUL SUCEAVA JUMĂTATE DIN POPULAȚIE ÎN LOCUINȚE NOI

O dată cu construirea unor importante obiective industriale, s-a schimbat aproape în întregime și înfățișarea orașului Suceava. Potrivit datelor existente la statul popular românesc, jumătate din populația Sucevei locuiește în prezent în case noi. Pentru a afla unele amănunte în legătură cu noile construcții de locuințe, cu soluțiile adoptate, ne-am adresat tov. TEODOR LEBA-DA, directorul D.S.A.P.C. Suceava.

În primul rând să reținem faptul că arhitecții s-au străduit să imprime noilor construcții un specific care să deosebească Suceava de celelalte orașe. Caracterul specific am căutat să-l redăm prin utilizarea cât mai rațională a reliefului, prin înscrisura armonioasă în peisajul înconjurător, omplăsură ansamblurilor de locuințe în așa fel încât să scoată în relief monumentele istorice, spațiile plantate, schița de sistematizare prece- de dezvoltarea orașului pe platoul superior, care domină Lunca Sucevei, mărginit în trei părți de jaluze naturale pronunțate. Studiind fondul deosebit de valoros al arhitecturii populare și culte din nordul Moldovei — bogat prezentat atât în locuințele țărănești, cât și în monumentele de arhitectură și istorice — am adoptat soluțiile specifice în sintaxă. În afară de ceramica, folosită la ornamentarea unor blocuri atât în interior cât și în exterior, am prețuit la finalizarea blocurilor placarea exterioară cu piatră naturală de molid. Folosirea pietrelor de molid va duce la utilizarea mai largă a materialelor locale și va da construcțiilor o notă specifică arhitecturii tradiționale din regiune.

— La ce lucrează în prezent proiectanții?
— S-a terminat documentația pentru cartierul T. Vladimirescu de 375 apartamente, cu care se încheie sistematizarea zonei sudice a orașului. În prezent se lucrează la definitivarea proiectelor pentru apartamentele din cartierul Zamca. Prin construcția acestui ansamblu se va crea un nou centru al orașului, mai bine zis o prelungire a celui existent, de care va fi legat prin intermediul unei zone de construcții social-culturale (hotel turistic, cinematograful, liceu, spații comerciale).

Construcțiile succesive se străduiesc să dea viață proiectelor întocmite de arhitecți. În prezent se află în diferite stadii de lucru 650 de apartamente, care vor fi date în folosință până la sfârșitul anului. În anul actualului cincinal în orașul Suceava se vor construi 4.500 de apartamente.

N. JUICU

La cooperativa agricolă de producție Râhodu, raionul Sebeș, se pregătește terenul pentru însămânțarea de primăvară

Foto: S. Cristian

De ce ignoră Ministerul Industriei Metalurgice STAREA CRITICĂ A PRODUCȚIEI DE OȚEL LA UZINA METALURGICĂ BUCUREȘTI?

După două luni din anul 1967

După două luni de activitate din acest an, Colegiul Uzinei metalurgice — București a rămas în rezonanță cu 2198 tone de oțel. Planul la oțel recepționat a fost realizat în luna ianuarie în proporție de 91 la sută, iar în luna februarie — de 81 la sută. De ce nu și-a realizat uzina integral planul în acest răstimp?

De la bun început, tov. Grigore Cîrjan, secretarul comitetului de partid, arată că din partea uzinei se pot aduce multe justificări întemeiate: lipsa fierului vechi, a lingotierelor, a sărâzilor refractare, schimbarea sortimentelor față de prevederile proiectului și altele. Ministerul Industriei Metalurgice ne-a fost prezentat ca o „mamă vitregă” pentru această uzină. De mult timp ministerul cunoaște greutățile pe care le întâmpină colectivul uzinei, însă nu ia nici o măsură, se deinde complet de răspunderea ce-i revine pentru buna desfășurare a producției la această întreprindere nouă.

Construirea Uzinei metalurgice București — intrată în funcțiune anul trecut — a fost dictată de necesitatea sporirii producției de oțeluri aliate și oțeluri de calitate, mult solicitate în construcția de mașini. S-a creat însă o situație paradoxală. În timp ce la Reșița și Hunedoara se elaborează oțeluri aliate în cuploare Martin, la cele două cuploare electrice ale uzinei

se elaborează, în proporție de jumătate, oțeluri carbon obișnuite. Așa a prevăzut ministerul, motivând că acest oțel se cere în mod deosebit. După cum se știe, Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966 s-a subliniat necesitatea ca, în 1967 și în anii următori, să se depună eforturi mari pentru a se lichida rămășițele în urmă existente în domeniul siderurgiei, îndeosebi în ce privește producția de oțeluri speciale. Măsura lăsată de conducerea ministerului, de a se produce în această uzină oțeluri obișnuite în cuploare electrice, vine în contradicție totală cu necesitățile economice, cu sarcina stabilită de partid.

— Dacă elaborăm oțeluri aliate, arată secretarul comitetului de partid, îndeplinim cel puțin planul valoric.

Producând o mare cantitate de oțeluri obișnuite, această uzină nu fructifică suficient investițiile făcute de stat.

Schimbarea sortimentului se referă nu numai la mărimile de oțel, ci și la dimensiunile lingourilor. Prin proiectare s-a stabilit ca la această uzină să se producă lingouri de peste 15 tone. În funcție de acest sortiment a fost dimensionată și hala de turnare. Planul pe 1967

Gheorghe RADEL

(Continuare în pag. a III-a)

UMANITATEA MEDICINEI

Prof. dr. docent CSOGOR Lajos
rectorul Institutului de medicină și farmacie din Tirgu Mureș

În zilele noastre, problema „informației” științifice a încetat de mult a mai fi doar o preocupare a cercurilor de specialitate. Faptul că descoperirile și recunoașterile științifice tehnice găsesc o aplicare directă sau indirectă în diferitele ramuri ale producției transformă problema Informării rapide, ușor accesibile și competente, într-o cerință socială elementară.

Cu toate că mașinile de calcul și cibernetice ne dau azi un ajutor substanțial în rezolvarea problemelor informației științifice, iar creierul electronic ascunde în sine neînvinute posibilități în acest sens, asimilarea noilor cunoștințe rămâne totuși sarcina creierului uman, creatorul și beneficiarul tuturor mașinilor ajutoare realizate până acum și realizabile în viitor. Pe posibilitățile — practic inepuizabile și limitele încă neîntrezărite ale acestui creier uman — trebuie să se bazeze și cadrele didactice, în așteptarea procesului de instruire și educării tineretului, al formării viitoarelor promoții de intelectuali ai țării noastre.

Dar cum să fie procesul instructiv-didactic? Unde să începem specializarea cunoștințelor? La facultate, în învățământul postuniversitar sau poate chiar pe băncile liceului? Când servim mai bine interesele colectivității și ale individului? Dacă ne centram pe un învățământ eminent

practic, sau dacă-i asigurăm acestuia o bază teoretică și umanistă solidă? Cum putem evita supraîncălzirea studentului în perioada actuală, când noile cunoștințe se revarsă asupra noastră înundându-ne realmente? Iată cîte întrebări deosebit de serioase, se ridică în fața noastră, a dascălilor și pedagogilor. Ne vom opri învechit numai asupra câtorva dintre ele, încercînd schițarea unor posibile răspunsuri.

Creșterea vertiginosă a cuantumului de cunoștințe științifice din ultimele decenii pledează aparent în favoarea aceluia care revendică o educație profițată de timpuriu pe linia unei specializări eminamente practice. Partizanii unei astfel de concepții afirmă că specializarea timpurie a procesului de învățămînt ar avea darul să creeze absolvenți bine informați care își însușesc cele mai importante date necesare practicii profesionale lor. Adepții acestui mod de gândire — din fericire tot mai puțin la noi — au fost numiți pe drept cuvînt „barbari culti”. Căci hiperspecializarea proslăvită de ei formează un tehnician despre care se poate afirma în mod justificat că „cunoaște multe fapte despre foarte puține lucruri”. Viziunea îngustă a unui astfel de hiperspecialist vine în contradicție flagrantă cu unitatea culturii umane. Apariția științelor de contact, a celor integrative, matematizarea tot mai vădită a științelor naturii, dar și a celor

umanitice, problemele tot mai numeroase ce se ridică în legătură cu aspectele filozofice și sociologice ale diferitelor ramuri ale științelor naturii dezminț faptul pe adepții hiperspecializării.

(Continuare în pag. a IV-a)

Consilierii cabinetului japonez au înaintat premierului Sato noul program economic pe cinci ani (1967 — 1971). După cum s-a anunțat la Tokio, economia niponă ar urma să evolueze și în această etapă într-un ritm susținut, de 8,3 la sută anual; ceea ce ar permite ridicarea produsului național brut la aproximativ 112 miliarde de dolari în anul 1971. Se prevede, de asemenea, sporirea producției industriale de 3,1 ori față de anul 1960, astfel ca la sfârșitul perioadei de cinci ani comerțul exterior al țării să poată realiza 44,8 miliarde de dolari la exporturi și 37,4 miliarde la importuri. Se apreciază că importantul excedent rezultat din operațiunile de comerț exterior ar echilibra balanța internațională de plăți a Japoniei și ar aduce chiar un surplus de 200 milioane de dolari. Autorii noului program preconizează menținerea

ECONOMIA JAPONEZĂ LA STARTUL UNEI NOI ETAPE

ritmului mediu de 10,1 la sută al investițiilor particulare și stabilizarea la 3 la sută a creșterii anuale a costului vieții. Totodată, se prevăd, pentru prima oară, cheltuieli în valoare de 76,4 milioane de dolari pentru investiții în sectorul social și construirea unui număr de 7,3 milioane de locuințe, dintre care 3 milioane prin finanțare din fondurile publice.

Acesele obiective par deosebit de ambițioase pentru unii comentatori occidentali și într-un anumit sens firești pentru cercurile financiare

și de afaceri din Japonia. „Facem politica bicicletei: cu cît mergem mai repede, cu atît echilibrul e mai stabil; dacă încetăm, riscăm să ne prăbușim” — declara directorul unei bănci japoneze. Într-adevăr, în ce privește evoluția economică, Japonia se află de mai bine de două decenii într-o situație specifică. Dacă în oricare altă țară industrializată un ritm de creștere economică de 6 la sută pe an este socotit ridicat, în Japonia el reprezintă un semnal de alarmă. Cum se explică acest fenomen?

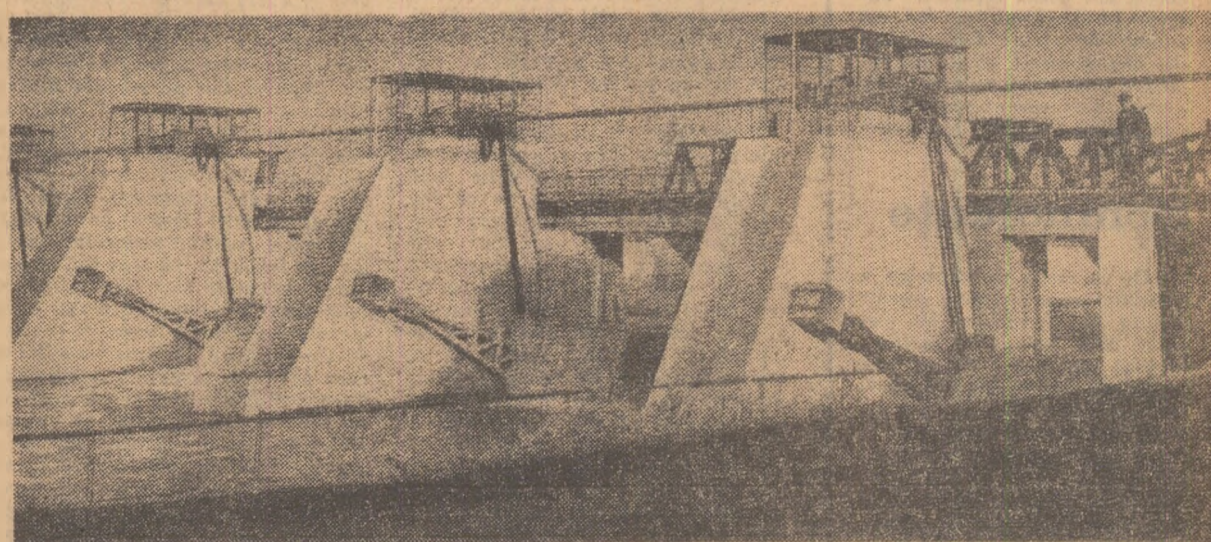
Gh. CERCELESCU
(Continuare în pag. a VI-a)

ÎN ZIARUL DE AZI:

■ Există sau nu o ambiție edilitară ieșeană? ■ Ce „garanții” oferă certificatele de calitate ■ Cum asigurăm modernizarea permanentă a producției ■ CRONICA MUZICALĂ: „Lohengrin”

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ambasadorul Republicii Turcia

Secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, a primit marți 14 martie pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Turcia în Republica Socialistă România, Kemüran Gürun, în audiență de prezentare. Cu această ocazie a avut loc o convorbire cordială.



Barajul uzinei de apă de la Uzina de aluminiă-Oradea
Foto: Agerpres

RULMENȚII FABRICAȚI LA BIRLAD — PRODUS DE EXPORT

Recent, Fabrica de rulmenți din Birlad a expediat la Oslo un lot din produsele sale. Norvegia a devenit astfel a 40-a țară de pe glob în care uzina exportă rulmenți de toate categoriile. Printre țările care solicită rulmenți de la Birlad sint Anglia, Austria, Danemarca, Franța, R. F. a Germaniei, Grecia, Italia, India, Polonia, Ungaria și altele. Unele țări cumpără rulmenți de mari dimensiuni, cîntărind 70 kg fiecare, necesari la instalațiile petroliere. În prezent, 46 la sută din producția totală a fabricii este destinată exportului.

(Agerpres)

Extremele unei noțiuni despre femeie

Nu știm cînd și unde a apărut prima dată noțiunea de „sex slab”. În orice caz nu în matriarhat (cînd femeia cultiva pămîntul, mîcina semințele, culegea ierburile, pregătea hrana, îngrijea deopotrivă copiii și bărbății, oblojea răniții...) cînd resursele omenesii ale femeii erau „primitive”, suprasolicitate. Desigur nu atunci...

Se pare că momentul apariției se plasează în Evul Mediu — cînd artiștii, pentru a compensa grosolană și duritatea notorie a seniorilor feudali, aduc prin cîntecul lor de vitejie și mai ales prin cele de dragoste, primele accente de considerarea a femeii pentru atribuțiile ei specifice, pentru frîmintările și suferințele ei de soție și mamă.

Acetia și apoi marii umaniști ai Renașterii încep să se aplece cu mai mare atenție și înțelegere asupra femeii, asupra nuanțelor personalității ei, asupra diferentelor ei specifice. Elogiindu-o pentru înțelegerii ei menirii, lăudîndu-i spiritul și înțelepciunea, ei pun totodată în evidență cu o mai mare intensitate blîndețea, gingașia, fragilitatea femeii, rolul complementar fundamental pe care îl are pentru ea forța, energia și curajul bărbatului, nevoia ei de a fi apărată,

ocrotită și uneori chiar condusă cu siguranță în anumite momente — în cadrul familiei — singurul admis pe atunci pentru desfășurarea existenței familiei.

Noțiunea de „sex slab” în accepțiunea ei cea mai inteligentă, reflectînd obiectiv o realitate biologică, își face vreo discriminare valorică sau vreo ierarhizare, ori fi putut urmări punerea relațiilor de familie pe baza celor mai armonioase egalități (egalitatea nu înseamnă neapărat identitate) în care fiecare aduce forța sa specifică. Familialitatea — acea „lăbăciune” înțeleasă ca mai sus — și implicit noțiunea de „sex slab”, a fost identificată însă cu lipsa de forță morală, de energie, de voință, de curaj, de personalitate — deci cu inferioritatea sau chiar cu absența puerii creatoare. Reprezentantele acestui „sex slab” au fost considerate deci persoane circumscrite la o sferă îngustă și de margine a societății; condamnate la a fi conduse; persoane deopotrivă „slabe de inger” și „slabe de minte”. Protecția bărbatului, nevoia ei de a fi apărată,

Natalia STANCU

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Schimb de rețete

Medicul Craf Helmut din Brașov (str. Argeș 10) era multilateral. Practica în același timp medicina și comerțul. Avea însă numai diplomă de medic — nu și pentru comerț (nu există O.C.L. „Medicina”). Un turist îi aducea din străinătate medicamente. Medicul (lucra la dispensarul regional sportiv) acorda consultații la domiciliu (fără autorizație), vinzând pacienților medicamentele procurate ilegal. Afacerile i-au mers stralucit vreo doi ani. Acum nu-i mai merg. S-a întinsplat ca la o consultație la domiciliu să-i vină... lucrătorii mi-lușii. Și au făcut, pe loc, un schimb de rețete: doctorul le-a dat una medicală, et — una judiciară. Tribunalul a parafat-o pe a doua. Este mai eficientă. Și se administrează simplu, fără tratament medicamentos.

Somnolențe

„De la secția de chirurgie a Spitalului raional Săveni (medic chirurg Gh. Vasilescu) au dispărut 2000 fiole de morfina. Morfina am spus? Atunci este explicabilă poziția administratorilor spitalului. Cine nu știe că morfina provoacă somnolențe...

...Și alta, legată tot de somn. Era noaptea. L-a podidit somnul. Mihai Cimpoi, de la Teștăronia Uzinelor textile din Botoșani, s-a culcat într-un balot de pinză. N-a știut că balotul trecea expediat la export. Necrobul lui că l-au trezit la vreme. Altminteri putea să trimită acasă salutară din Holonoleu. Sau din Bosior, ori Dardanele. Aici se treza, ca n-avea loc să treacă: era la strimțoasă.

La donna e... mobila

Au adus-o acasă, la Piața Neamț, Vagabonde prin orășe — o minoră de 16 ani. Lăcrimând, părinții (Casandra și Constantin Ursu) și-au luat angajamente că se vor ocupa cu grijă de copil. Tribunalul raional a cedat. Cărbun după asta, mișchia a descoperit-o în București. Vagabonda pe străzi. A ajuns la tribunal. Părinții au găsit o „soluție”: i-au găsit feței (înaltă sub a-est), un mire de ocazie, Gh. Habic, pe care foto nici nu-l cunoștea. Și tribunalul (consecvent) a cedat iar. Dar mirele nici n-a apucat să intre în casă. L-au alungat... părinții. El s-a plins la procuratură că nu i se dă... mobila promisă. „Dragul meu” — așa spus un amic — aștia femeia, schimbătoare. La donna e mobile... „Știu — a zis Habic amrîr — a-bia o aduseseră de la magazin — mobilă nou-noulă”.

La treieris

Tărâni din comuna Livezile, raionul Aiud, se simt mobilizați: „Cu toate forțele, cu tot avântul, înainte! Pentru terminarea grăbnică a campaniei de treieris! Nu ridicați! Deși ne aflăm în marș, în această comandă (necoreperativă, aflată în zonă de munte) se treiera din plin oădul și trifoiul. Nu e vorba de o ciudățenie a naturii. E recolta anului trecut. De ce se treiera acum? Răspunsul nu-l cunoaștem. De aceea suntem problema spre examinarea comitetului agricol regional. Fenomenul merită să fie studiat, cu atenție. Iar cei care au realizat această performanță să fie răsplătiți. Cu banii.”

În sfîrșit, odihnă

Săritor om, Vasile Pleșca! Era contabil șef la cooperativa de consum Horia din Roman și scotea pe oricine din încurcătură. Bunăoară, pentru cumăra la lui, Lucrălia Brăsoveanu, vizitarea la bufelet cooperativei, că s-a zăbătit! Cînd i-a găsit un plus în gestiune (3000 lei) a alergat la Alexandru Florea, gestionarul de la magazinul universal și i-a cerut o notă de transfer pentru 180 litri ulei și 100 kg zahăr. Și a salvat-o. Dar un nou control a găsit plusul, transformat în minus. Contabilul șef a cerut ajutor lui Gh. Dumnică, gestionar la magazinul de mobilă. Printr-un contract a reușit să acopere lipsa. Și cu ce credeți că s-a ales? Cu doi ani încheiere. În sfîrșit, va avea odihnă. După alția zăbucium...

Rubrică redactată de Ștefan ZIDARITA Ștefan DINICA cu sprijinul corespondenților „Scintei”

EXISTĂ SAU NU O AMBIȚIE EDILITARĂ IEȘEANĂ?

Pe bună dreptate călătorul care vizitează un loc pe care nu l-a mai văzut este nu numai un descoperitor de privilegii noi, ci, din pricina receptivității sale la inedit, și-un observator cu acut spirit critic. E suficient ca el să parcurgă câteva străzi ca să-și formeze părerea asupra felului în care edilii gospodăresc un oraș. Întinind spărturi în asfalt sau gropi în pavaj, noroi pe străzi sau locuri cearțate cu mătura salubrității, va conchide — în pofda amabilității de oaspete, — că activitatea forurilor și întreprinderilor responsabile de administrația urbană este deficitară. Aceasta este din păcate impresia multor călători care vizitează Iașul. Critici îndreptățite, în această privință, se pot auzi și din partea cetățenilor orașului.

E adevărat că, în comparație cu alte orașe moldovene, gospodărirea Iașului a ridicat probleme mai complexe. Mărima lui — ca întindere și număr de locuitori; ritmul intens al construcțiilor care i-au deschis o nouă dimensiune; crearea zonei industriale, dezvoltarea activității culturale și universitare; amenajarea unor locuri de odihnă și agrement (Iacul Cîrc, dealul Repeșoa), au cerut un efort multilateral. Firește însă că aceasta nu poate constitui un motiv de justificare pentru carențele serioase din gospodărirea orașului, care dau unor străzi sau cartiere iesene un aspect neîngrijit, de ceartă cronică cu igiena și salubritatea.

Să ne referim, mai întâi, la o seamă de deficiențe din domeniul gospodării de fiece zi a orașului. Strada Moara de Foc, de pildă, a devenit impracticabilă datorită faptului că în urma săpăturilor efectuate pentru introducerea conductei, pământul n-a fost bine tasat și s-a transformat într-o băltoacă permanentă de noroi. Un cetățean de pe șoseaua Muntei ne-a relatat că această arteră, situată relativ central, se află în așa hal de degradare încît „Salvarea” chemată pentru a duce la spital o lehză, n-a putut străbate noroiul și paciența a trebuit să fie transportată pe brațe, cale de o jumătate de kilometru în toată noaptea. La repetate sesizări de ordin gospodăresc-edilitar ale cetățenilor, sfatul popular arădănesc tergiversase răspunsurile, face promisiuni pe care nu le respectă. O seamă de inițiative ale cetățenilor rămîn nefructificate.

Nu de rare ori, din cauza proastei organizări, a neglijenței, apar anomalii care frizează de-a dreptul absurdul. De pildă, nu de mult a fost amenajat la Copou un fel de solar pentru copii, unde s-au așezat scaune și mese, s-a adus nisip — pentru că, la începutul acestei primăveri, începându-se construcția unor blocuri, locul de joacă im-

preună cu mobilierul respectiv, să se trezească îngropat sub pământ. Nu e păcat de munca irosită? — ne întrebă cetățenii care ne-au semnalat acest caz. Și nu tot lipsa de prevedere, de spirit edilitar a făcut ca, de pildă, complexul comercial din noul cartier Tătărași să fie pus în funcție fără asigurarea căilor de acces? Mașinile care aprovizionează magazinele complexului se împotmolesc în noroai. Dacă muncitorii nu pridesc să transporte mărfurile pe jos, magazinele rămîn neaprovizionate.

Un capitol edilitar în suferință este și acela care privește salubritatea orașului. E drept că în Iași sînt cartiere cu străzi și clădiri vechi, care poartă amprenta trecutului timpului, dar nu acesta supără (dimpotrivă, unora le plăc) chiar un farmec aparte) ci faptul că, prin neglijarea curățeniei, a întineririi, unele din ele arată nărușite, lăstate la voia întâmplării. Gropi în pavaj, garduri lăstate pe o rînă, grămezi de pământ aruncate vrajite (în așa fel, încît, pe una din străzi, casele alăturate sînt amenințate cu inundația) nu dau peisajului aceia invidiată „palină a vremii”, ci constituie măruri ale unei neglijențe care se cere grabnic înlăturată. Cum justifică edilii și cei care se ocupă cu salubritatea, că unele străzi noi, situate central, sînt acoperite deseori de noroi, întrucît camioanele ce merg spre șantiere, contrar dispozițiilor în vigoare, pătrund în oraș cu roțile murdare. De ce nu se respectă aceste dispoziții? De ce nu sînt sancționați cei care le încălcă?

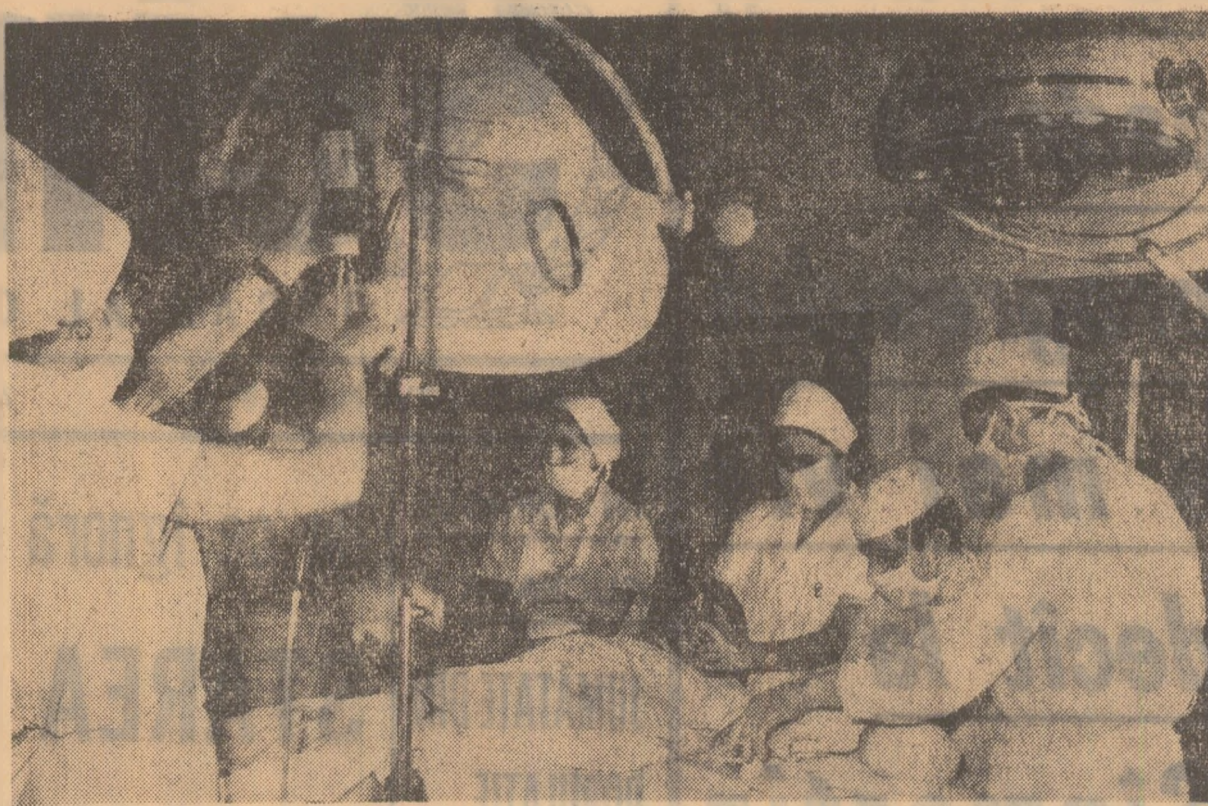
Mari obligații decurg pentru forurile administrației locale nu numai dintr-o firească atitudine cetățenească: la Iași există vestigii ale unui trecut glorios, de secole, începînd cu monumente ale evului mediu românesc și pînă la locurile care evocă viața unor figuri de prim rang ale culturii și științei noastre. Ele depășesc, ca semnificație, importanța strict locală pentru a constitui, cum spunea un interlocutor, o adevărată „avuție națională” care se cere a fi păstrată și îngrijită cu pioșenie. „Majoritatea celor care vin la Iași, ne-a spus tot, Grigore Botz, directorul Bibliotecii centrale, vor să știe, în primul rînd: Unde e teiul lui Eminescu? Unde a locuit Maiorescu și Sadoveanu? Unde e biserica lui Creangă?” La acest întrebare al oaspeților se adaugă și dorința vie a localnicilor, care vor să încredințe „Iașul istoric”, cu întreaga lui structură, în ritmul impetuos al epocii contemporane. Lipsesc însă din partea forurilor competente, și în primul rînd a sfatului popular, acea strălucită, transpusă în măsuri de ordin practic, necesară pentru a se da viață unor sugestii cetățenești mai pre-

tențioase. Chiar în mijlocul orașului, una din cele mai vechi clădiri din Moldova, „Casa lui Dosoftei” stă părăsită, — fără uși și fără ferestre — gata să se prăbușească. Alte lăcașuri evocatoare din istoria orașului, a culturii românești, cum ar fi „Casa Pogor”, în care s-au ținut ședințele „Junimii”, casa lui Costache Negruzzi, a lui Nicu Gane, Petru Poni, a lui Topiceanu etc. au destinații necorespunzătoare și nici măcar nu se află sub supravegherea sistematică a unui for oficial. Chiar dacă nu ar exista deocamdată posibilitatea ca ele să fie dezagăzate pentru a fi transformate în „Case memoriale”, ar trebui să se manifeste măcar grija pentru a se evita degradarea lor. Oare e admisibil ca un oraș ca Iașul, în care au viețuit atîția oameni de seamă, să aibă doar o singură casă memorială, „bîndea lui Creangă”? Ce s-a prevăzută, vorbind în perspectivă mai largă, pentru dezagăzarea unor monumente ca Golla, Sfîntul Sava? Orașul își construiește un nou hotel, iar în apropiere a întrat în funcție motelul de la Bucium. Numărul turiștilor va sporii an de an. Pentru a veni în înfrînarea lor, centrul vechi ar trebui să devină, în viitor, cum au suzerat mulți, „un oraș muzeu”.

Pentru a explica asemenea stări de lucruri necorespunzătoare, se apelează din partea celor vizati, la referiri la „condiții obiective” (relief, intemperii, ritmul rapid de dezvoltare, complexitatea problemelor de urbanism etc.). Se mai aud, pe ici-colo, explicații prin referire la „fîrea moldomă” a moldoveanului sau se fac întinmări tendinței „paseiste” a iesenilor. Asemenea explicații nu rezistă nici unei analize. La mijloc e vorba de un stil defectuos, lipsit de perspectivă și orientare către problemele vieții de zi cu zi ale orașului, stil lipsit de exigență, de spirit practic și de combativitate împotriva neglijenței și delăsării. Că dovadă că e așa, în imediata apropiere de Iași (la 72 de km) se află un centru urban, — e drept mai mic — dar care, prin strălucirile unor oameni inimoiși, buni organizatori, „buni edilii”, a reușit să-și câștige faima de „oras curat”, „oras bije gospodărit”. Orașul acesta e Vaslui. Au trecut ele în figurat printre premii pe care în privința stării edilitare. Pe tînd se va bucura de asemenea aprecieri oare edilitarii a bîtrînului și, al vrea, vespnic tînarului Iași?

Răspunsul îl dau realitățile înseși. Investițiile alocate orașului, care se concretizează în construcții industriale sau edilitare, în dezvoltarea instituțiilor cu caracter cultural și artistic — trebuie să fie fructificate de către locuitorii Iașului cu pricepere, exigență, inițiativă, cu ambiția de a se realiza maximum și de a fi eliminate acele neplăcute impresii și neglijențe ale trecutului, la care ne-am referit și în prezentul articol.

Vasile NICOROVICI



În sala de operații a Spitalului de traumatologie și chirurgie plastică reparatorie din Capitală. Foto: Agerpres

Ce „garanții” oferă certificatele de calitate

Îmbunătățirea sistematică a calității produselor se află în centrul preocupărilor colectivelor întreprinderilor. Totuși, așa cum se arată în multe scrisori sosite la redacție, continuă să iasă pe poarta unor întreprinderi, sub privirea îngăduitoare a serviciului de control, produse cu defecte de fabricație. Publicăm mai jos câteva sesizări care se referă la calitatea unor obiecte, de folosință îndelungată — mobilă, televizore, aparate de radio, aspiratoare, mașini de spălat.

O PIESĂ DE MUZEU

În urmă cu un an am cumpărat o mașină de spălat rufe marca „Tehnometal”. Certificatul ce o însoțește garantează buna ei funcționare pe timp de un an. Dar mașina cumpărată de mine n-a funcționat nici cînd nimeni. Chiar la prima probă, efectuată în conformitate cu instrucțiunile primite, s-a ars motorul. De șase ori am dus-o la reparatură cooperativei „Prestarea” din Roman, de patru ori s-a schimbat motorul, dar tot nu funcționează. Tehni-

clenii cooperativei mi-au spus, în cele din urmă, că nu mai au ce să-i facă; mașina prezintă un defect de fabricație pe care nu-l pot înlătura. Cum era și firesc, m-am adresat atunci conducerei întreprinderii producătoare, „Electrometal”, sub privirea îngăduitoare a serviciului de control, produse cu defecte de fabricație. Publicăm mai jos câteva sesizări care se referă la calitatea unor obiecte, de folosință îndelungată — mobilă, televizore, aparate de radio, aspiratoare, mașini de spălat.

UN ACT FĂRĂ VALOARE

Știu că întreprinderea „Electromotor” din Timișoara a luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea calității aspiratoarelor „Record”. Eram convins de acest lucru cînd mi-am cumpărat și eu un „Record”. Cum am gătat stekerul în priză, din aspiratorul meu s-a început să iasă fum și s-a oprit pentru vece. Așa nou cum era, a ajuns în raturile cooperativei de reparatură, alături de alte aspiratoare „Record”, ca o piesă uzată. Ce rost mai are atunci certificatul de calitate care însoțește produsul? Practic, el nu prezintă nici o garanție pentru cumpărător, deși poartă ștampila controlului de calitate.

Gh. MARUȘESCU str. Mircea Ciobanul 10 București

„MOTIVELE OBIECTIVE” NU ÎNLĂTURĂ PAGUBELE

După opt ore de funcționare, televizorul „Dacia” s-a defectat. De atunci l-am dus de două ori la reparatură, iar acum mă așteaptă aceeași plăcere.

Nic. CRUCERU str. Acvila 44 București

EXTREMELE UNEI NOȚIUNI DESPRE FEMEIE

(Urmare din pag. 1)

batului. În societatea în care forța era în primul rînd instrument de dominație, nu era văzută ca o datorie elementară, ci ca o „generozitate”.

În ciuda altor exemple care puteau pune măcar semnul îndoielii asupra unor asemenea credințe, dacă nu chiar să le infirmă (să amintim numai de femeile spărlane, de Lysistrata, de Ioana d'Arc, de femeile revoluției franceze și ale Comunei din Paris etc.), noțiunea de „sex slab”, înțelesă așa, și, rostită chiar pe tonul cel mai curtenitor, conlinea de obicei, camuflat, profundul dispreț pentru femeie.

Explicația este firească: această mentalitate era mai veche, și avea un serios fundament în situația economică și în cea juridică a femeii. Să amintim numai că dreptul roman, neracunoscutîndu-i femeii voința proprie, o supunea și pe ea și bunurile sale tutelei, chiar firenice a tatălui și apoi a soțului ei (și din aceste legi se va inspira și Codul civil napoleonean în sec. al XIX-lea) sau că în Evul Mediu, la vârsta de 7 ani, copilul de sex masculin scăpa de sub autoritatea maternă. În cazul cînd tatăl deceda el se putea declara major și devenea tutorele propriei sale mame.

Multe femei, lipsite de personalitate sau strivite de mentalitatea generală, s-au complicat să accepte posturile de „sex slab”, (postură de soții chinuți și disprețuiți

seu de păpuși agreeate și nimic mai mult), chiar și atunci cînd „bărbatul stăpîn” nu-și justifica în nici un fel prezența. Multe femei au devenit eroine demne de pana satirilor făcînd în existența lor cedi-dian un adevărat circ din „femininitate”, folosindu-se de arma „nevicletoare” și „teștîrilor” remediable doar prin salvatoare „săruri” și „parfumiuri”.

Dar multe alte femei s-au revoltat împotriva etichetei ce li se aplica și au căutat să o dezmințind.

Și această revoltă a fost, alături de multe altele, unul din motivele micșării „femininității” și a luptei drepte și nobile pentru acordarea de drepturi femeii, drepturi largi, legitime o dată pentru toată deauna și care sînt distrugătoare total orice discriminare absurdă în ceea ce le privește.

Pe terenul acestei lupte, fundamentată pe cea mai autentică raționalitate, femeile au căutat să aducă măruri, încît o dată forța exemplului. Realitățile din ultimele decenii din țara noastră, unde marile transformări petrecute au deschis femeii un vest cîmp de afirmare în toate domeniile vieții economice, culturale și sociale, făcînd din ea un însemnat factor de progres social, un factor de bază al construcției socialiste — oleră o ilustrare concludentă a stăruințelor și multilateralelor capacități și aptitudinilor ale femeii.

cunoască eroarea, și chiar să abandoneze această tentativă care le depășea puterile.

De asemenea erori, manifestate în cîmpul activităților sociale, sînt mai ușor remediabile și mai puțin lipsite de consecințe decât cele din sînul familiei. Mai ales aici și cele mai „tari” femei, înfrădever superioare, adică acelea care și-au păstrat sănătoase instinctele și sentimentele, simt intuitiv că acesți câștig obținut pe planul realizării egalității sociale amenința unora să se facă cu pierderea altor calități. Aceste câștiguri presupun oare totală și anulare a unor atribute cu care le-a înzestrat natura, atribute cu semnificație exactă și de valoare incontestabilă în contextul relațiilor umane și mai ales al celor de familie? Divergența intereselor și îndatoririlor umane, dominante lor, diferite de la un sex la altul, nu este o simplă prejudecată ci se bazează pe cunoașterea structurii umane, izvoarele din legile fizice.

Femeile simt că ar fi lipsit de sens ca fuga de „patriarhat” ce a demontat într-un mod deghizat pînă în secolul nostru, să ezuze într-un nou și probabil mai înrobitor „matriarhat”. „Evolutiv” cu alții mai frîntă cu cit ea a rezultat unor iarașii dintr-o dorință justă, dar împinsă la extrem și înțeleasă rigid, a femeii însăși, care dorind să justifice într-un mod cât mai evident dreptul de a nu mai fi considerată inferioră soțului, dreptul de a fi ea stăpînă a casei, și-a luat toată munca asupra ei. De aici, odată deșegăsite asemenea înțelegeri greșite, — efortul păs-

trării atribuțiilor și atribuțiilor cu care au fost înzestrate sau cel al revenirii la natură, cînd e cazul. Dar dacă această revenire nu se pare mai simplă în ce le privește (afirma femeile-băieții au devenit rapid tandre soții și devotate mame), mai grav nu se pare pericolul care amenință pe unii bărbați care, socotind femeia „egală” în toate privințele, ranulă la a-și mai îndepărta îndatoririle fundamentale ce le revin față de familie și se complac în postura de bînelouri mai mult sau mai puțin prelujite, ajungînd de fapt să se considere ei acum „sex slab” și, obligînd-o pe femeie să-și ia asupra-și cel mai mare volum al muncii casnice. Ceea ce ruinează femeia, o duce la pierderea unor atribute specifice, o defeminizează în modul cel mai evident și cel mai subtil totodată. Și se infirmă apoi că abia frîzdu, după multă vreme, bărbatul acesta sînt constată că tovarășa lui de viață și-a pierdut grația sau gingașia sau surul, că a adunat prea multe riduri, că a devenit mai puțin calmă, blîndă și înțelegătoare, așadar să-și dea seama că prin altitudinea lui s-a păgubit de un tîneaz neprețuit de frumusețe și mai ales de valori sufletești.

Aș opina din aceste considerații, și desigur din multe altele, să nu ne sperie „de plan” noțiunea de „sex slab” ci, dimpotrivă, să ne luptăm numai cu accepțiunile eronate și sînt implicate unora. Un act de protecție contra unui gest de gingașie mi se pare un schimb echitabil.

Mărfuri cu plata în rate

Vînzarea cu plata în rate a unor articole oferă evidente avantaje cumpărătorilor. În cursul lunii martie lista mărfurilor ce se pot cumpăra în rate a fost extinsă. Toate categoriile de salariați, membrii cooperativei de mesesugărești își pot procura cu un accont de 20—25 la sută, restul plătit în 6—8 rate, taioare și costume bărbătești la proba a doua, precum și mantouri din imitație de blană de focă, piele de vițel etc. Tot cu plata în 5—10 rate și cu un accont de 20—25 la sută din valoarea totală se pot cumpăra aparate pentru mîrit fotografiat marca „Peisaj”, aparate „Diacoal” pentru proiectarea dia-pozitivelor și un sortiment largit de aparate de radio, acordioane și plecupuri.

Trebuie menționat că vînzarea acestor produse, cu plata în rate, se face numai pînă la 31 martie a.c.

Concurs pentru machete grafice de mărci poștale

Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor organizează un concurs pentru realizarea de machete grafice pe diferite teme în vederea emiterii de noi mărci poștale dedicate sărbătoririi unor evenimente importante ale anului 1967. Tematicile se găsesc la ghișeau filatelice din holul Poștei Centrale Calea Victoriei nr. 12.

Condițiile de participare la concurs sînt cele prevăzute prin regulamentul elaborat de Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor cu prilejul primului concurs din anul 1966 pentru emisiunile din 1967.

CINE GREȘEȘTE, SĂ PLĂTEASCĂ!

Maria Cogălniceanu din orașul Brăila, bd. Cuza Vodă 131, a cumpărat o garnitură de mobilă tip „Putna”. Era foarte bucurată. Era foarte despașchiată. Pe măsură ce cădeau șipule și cartoanele de ambalaj, se stieșea însă entuziasmul gospodinei. Cuiele de la ambalaj pătrunseră în mobilă, desprinzînd furnirul de pe o suprafață destul de mare. La cea mai mică mișcare, spătarele scaunelor picau de la sine.

Prost inspirată, mesterii de la Întreprinderea de Industrie Locală din Rădăuți au înlocuit holguburile cu cuie bătute de mîntuială. Picioarele de la servanți și vitrină erau desleșate. Canapeaua și fotoliile amenințau să se desprindă din încheieturi la cea mai mică atingere.

A venit, la fața locului, un delegat din partea întreprinderii producătoare, a constatat defectele și a promis că va trimite o garnitură nouă. Pe urmă, în treptarea s-a răzgîndit: de ce să se complice cînd cooperativa „Teincoasnică” din Brăila poate înlătura „micile defectuni”, fără multă bătaie de cap? Dar, cooperativa nu-și asumă răspunderea pentru înlăturarea acestor defectuni în aparență mici. Conducerea întreprinderii are obligația să-și ofere cumpărătorii o garnitură fără defecte, iar pagubele produse să le plătească cei vinovați.

Ion MARIN Brăila

Magina economică

Cum asigurăm MODERNIZAREA PEELMANENTĂ A PRODUCȚIEI

Uzina „1 Mai”-Ploiești — unitate importantă a industriei construcției de mașini — se înscrie și ea pe traiectoria progresului tehnic din țara noastră. Colectivul nostru a înregistrat o serie de rezultate bune în asimilarea de produse noi, apreciate în țară și peste hotare. Fabricăm astăzi o gamă completă de instalații de foraj completă de instalații de la 1200 la 7000 metri, pompe de noroi de la 465 CP la 1250 CP, prevenitoare de erupție până la 700 kg f/cm², agregate de cimentare, sape de foraj. Totuși, activitatea de asimilare desfășurată în anii precedenți nu ne poate da satisfacția pe care am fi dorit-o. Spun acest lucru, pentru că la unele produse s-au înregistrat întârzieri în executarea prototipurilor, în asimilarea lor, ceea ce a dus prejudiciul uzinei în relațiile cu beneficiarii, ne-a pus în imposibilitatea de a prezenta la momentul oportun anumite produse.

Am analizat cauzele întârzierii îndeplinirii planului tehnic. Întârzierile s-au datorat mai ales faptului că secțiile executante au dat prioritate produselor din fabricația curentă. De ce? În primul rând, pentru că ele nu ridicau probleme deosebite, fiind însoțite, în al doilea rând, fiindcă se materializau imediat în producția marfă. Execuția produselor noi rămânea astfel pe ultimul plan.

Starea aceasta de lucruri nu mai putea fi tolerată. La propunerea comitetului de partid al uzinei, s-au stabilit căile și măsurile ce trebuie luate pentru ca planul tehnic să fie realizat întocmit. Din trimestrul IV 1966, întregul sistem organizatoric de asimilare a produselor noi a fost restructurat, creându-se un cadru adecvat pentru inovare permanentă a producției. În cele ce urmează vrem să relev câteva acțiuni întreprinse în acest sens.

tribuna experienței înaintate

măsură servicii de cercetare sau laboratoare uzinale de cercetare în această situație ne aflăm și noi, am căutat cu resurse proprii să desfășurăm lucrările de cercetare într-un ritm susținut și la un ridicat nivel științific. În acest scop, au fost create colective de ingineri și tehnicieni, de preferință din serviciile tehnice, pentru fiecare temă în parte; acestea, pe baza unui program bine precizat, urmează să rezolve lucrările de cercetare. Definiția acestor planuri s-a făcut în cadrul unui colegiu tehnic, care are în continuare sarcina să analizeze și să avizeze lu-

crările efectuate, să dispună aplicarea lor în producție. Prin acest colegiu urmează să treacă și lucrările de cercetare efectuate de uzină în calitate de colaborator pentru tema coordonată de institutele de specialitate, cit și lucrările definitive primite de aceste institute. În acest mod sînt asigurate coordonarea și valorificarea imediată a lucrărilor de cercetare, lucru ce nu s-a întâmplat pînă acum.

Nu putem avea, bineînțeles, pretenția că am epuizat toate căile și măsurile organizatorice ce se pot lua în scopul realizării exemplare a prevederilor planului tehnic. Esențial este că am creat un cadru organizatoric adecvat și rezultatele nu întîrzile să se vadă. Proiectanții au un randament mai mare, omologările se realizează în termen. Colectivii de proiectanți, ingineri, cercetători și muncitori din uzina noastră, acționînd în spiritul indicatilor conducerii partidului nostru, este hotărât să depună eforturi susținute pentru realizarea de utilaje petroliere cu performanțe tehnico-calitative superioare, la nivelul celor mai bune produse similare fabricate pe plan mondial, contribuind astfel la creșterea prestigiului țării noastre în relațiile economice internaționale.

Emilian ULEIA
inginer șef de concepție
Uzina „1 Mai”-Ploiești



G.A.S.-Mihăilești, regiunea București: Lucrări de întreținere la culturile de roșii timpurii în rîsodnițe. Foto: Agerpres

Acțiuni concrete pentru rentabilizarea producției

Activitatea întreprinsă în ultimele luni în industria ușoară pentru rentabilizarea producției a început să se vadă. Analizînd posibilitățile de a reduce consumurile specifice, de a asigura mai buna folosire a mașinilor și utilajelor, de a înălțarea cheltuielii neeconomice, s-au luat măsuri pentru reducerea consumurilor specifice și creșterea productivității muncii. Ele vor contribui la obținerea unui volum de beneficii, peste cele planificate pe anul în curs, de 15 milioane lei.

(Agerpres)

În scopul reducerii consumului de metal în construcții

Specialiștii de la D.S.A.P.C. — Oradea au adoptat noi soluții în construcții, menite să reducă consumul de oțel-beton. În proiectele elaborate pentru noile blocuri din zona de vest a Oradei, ei au adoptat sistemul de fundații „pe puțuri” folosind, pentru susținere, grinzii-soclu din beton simplu în locul betonului armat. Numai pe această cale și numai la construcțiile prevăzute pentru această zonă, consumul de oțel-beton se va reduce cu 350 de tone, față de soluțiile anterioare, rezistența necesară fiind asigurată prin suplimentarea cantității de beton. La alte proiecte, cum sînt cele pentru complexul comercial din Sîntana sau Atelierul de forj din Salonta, s-a prevăzut folosirea unor oțeluri de calitate superioară, determinînd prin aceasta o reducere a consumului de oțel-beton cu 10—15 la sută.

STAREA CRITICĂ A PRODUCȚIEI DE OȚEL LA UZINA METALURGICĂ BUCUREȘTI

(Urmare din pag. 1)

prevede însă o pondere foarte mare lingourilor de 2,2—15 tone. În această situație, spațiul de pregătire a podurilor de turnare devine insuficient, se creează strînguturi. Șarjele stau în cuptoare ore întregi, așteptînd să se termine pregătirile de turnare.

Oare cînd a dat tema de proiectare ministerul nu s-a gândit că necesitățile economice se modifică de la o etapă la alta, că este posibil să se ceară — așa cum de altfel s-a și întîmplat — un volum mai mare de lingouri mici? Considerăm că în acest caz a lipsit spiritul de prevedere, atribuit esențial ce se impune în conducerea economică.

Mai trebuie adăugat că la intrarea în funcțiune a oțelării nu erau terminate toate lucrările aferente, nici măcar podul de turnare. S-a considerat că ulterior vor fi luate măsuri pentru urgentarea acestor lucrări. Apelurile repetate ale uzinei au rămas însă fără nici un ecou. Și Institutul de proiectări pentru metalurgie creează greutăți uzinei în terminarea unor lucrări de montaj de utilaje. Recent, a sosit din import o mașină pentru repararea la cald. Dar IPROMET nu a elaborat încă proiectul și nici nu-l va termina pînă la 15 mai, termen acceptat în contract. În mod normal, acest proiect s-ar putea realiza în două-trei săptămîni. Deci, încă două luni mașina va sta pe platformă, iar otelarii vor folosi lopata pentru repararea vetrelor cu dolomită și maxnezită. Aceasta înseamnă nu numai pierdere de timp, reducerea producției de metal, dar și repararea de slabă calitate.

Firește, greutățile amintite au influențat serios nerealizarea celor aproape 2200 tone de oțel. Mergînd însă pe fluxul tehnologic, urmîrind cum se desfășoară procesul de producție, constată numeroase neajunsuri, abateri flagrante de la disciplina tehnologică. Calculele făcute la sfîrșitul celor două luni de activitate dovedesc că, deși au existat mari greutăți, dacă munca era bine organizată, dacă prescripțiile tehnologice se respectau, uzina putea să realizeze peste plan o însemnată cantitate de metal. Iată situația timpurie în cele două luni:

123 ore și 45 minute pentru înlocuirea electrozilor ruți;
87 ore și 30 minute pentru repararea mecanică accidentală;
54 ore și 45 minute pentru repararea bolților;

24 ore și 50 minute pentru remedierea defectelor la macara, timp în care s-au oprit șarjele în cuptor;
49 ore și 50 minute pentru remedierea defectelor electrice;
45 ore și 55 minute repararea la cald;
19 ore și 45 minute, alte staționări.

În ianuarie și februarie, la cuptoare s-au înregistrat staționări în funcționare de 438 ore și 30 minute, timp în care se puteau elabora 3.840 tone de oțel; deci, se putea depăși planul cu 1.655 tone de oțel. Nu mai vorbim că în acest rîs timp s-au rebutat peste 700 tone de oțel.

Înterruperea în mersul șarjelor a făcut ca durata medie a acestora să crească, timpul calendaristic fiind utilizat nerational. Care sînt cauzele acestor intreruperi? Cele mai multe sînt rezultatul conducerii necorespunzătoare a procesului tehnologic. La depozitul de fier vechi, benele nu sînt încărcate la timp sau încărcătura nu este corectă și datorită acestui fapt, fierul vechi usor, ori numai sîtat. De multe ori se defectează macaraul, iar transportul nu se desfășoară normal. Mult timp se pierde eu

repararea bolților. Din cauza nerespectării prescripțiilor tehnologice, bolțile se ard. Șarjele sînt tînuie în auptor în loc de 8 ore, ate 10—12 ore; se pierde zgura și căldura distruge bolțile.

Nici reparațiile la cald și la rece nu sînt bine executate. La 28 februarie, ambele cuptoare au fost oprite pentru repararea la rece Motov? Fără a se face un studiu aprofundat, s-a înlocuit proiectul inițial de înzidire cu altul nou. În loc de 100 de șarje, sînt rezistate vetrele la vechia înzidire, după noul proiect au rezistat numai la 53 de șarje. La reparația efectuată la începutul acestui lună, lipsind cărămida, s-a făcut o înzidire nepermisă. De pe acum vetrele au început să se degradeze. Și în hala de turnare sînt deficiente, nu se respectă întotdeauna prescripțiile tehnologice. Podurile de turnare nu sînt montate corect — au înclinații, nu se așază bine canalele, lipsesc inelele de presiune, se fac turnări incomplete, nu se apreciază bine cantitatea de oțel lichid.

Cum se explică această situație? — În uzina noastră — ne-a spus Ing. Gheorghe Niță, șeful oțelării, se lucrează numai pe bază de hirtii. O ploșie de comunicată, de adrese din partea conducerii prin care ni se atrage atenția să luăm măsuri. Dar de sprînjnit, nu ne sprînjnim nimeni. Avem o singură macara de 80 de tone care nu stă aproape deloc. Am cerut conducerii să ne dea un pod rulant de 30 de tone de la forj, care stă nefolosit. De cînd a fost montat, nici macar nu a fost miscat din loc. Răspunsul a fost categoric: podul de 30 tone este proiectat pentru forj și acolo rămîne. Nu se dă!

Președintele comitetului sindicalului, tov. Badu Scînteia, a calificat drept haotică situația din uzină. Materialele sînt depozitate în noroi, se pierd cantități imense; asistența tehnică din schimburile II și III este aproape inexistentă; nu sînt stabilite răspunderi precise pentru gospodărirea bunurilor materiale. În ce privește conducerea procesului de producție, aprovizionarea, reparațiile, se dau dispoziții încrucișate, din mai multe părți, deseori contradictorii.

O stare stare de lucruri se explică, în parte, și prin faptul că Ministerul Industriei Metalurgice nu a numit nici pînă în prezent un director tehnic, iar din luna noiembrie uzina nu mai are nici un inginer șef de producție. Cum s-ar spune, nu există practica o conducere tehnică. Sub avalanșa de hirtii se ascunde lipsa de răspundere ori incompetența unor cadre din această unitate industrială. În mod obiectiv se vede că nu există o activitate de conducere responsabilă pe anumite trepte terahire. Se culcă efectele și consecințele pe care le determină un asemenea mod de a lucra.

Neîndeplinirea deficientelor existente la Uzina metalurgică București demonstrează că ministerul nu și îndeplinește cum se cuvine față de această unitate rolul de coordonator, de îndrumător tehnic. Ne întrebăm: ce anume se așteaptă? Cît timp se va mai tolera această stare de lucruri dăunătoare economiei naționale care s-a creat în uzină? A devenit absolut necesar ca forurile de resort ale ministerului să examineze fără întârziere neajunsurile, pentru a desprinde clar cauzele și a lua cele mai urgente și eficiente măsuri pentru repararea gravă a rămorurilor în urmă în realizarea planului, pentru a îmbunătăți organizarea conducerii întreprinderii. De orice inițiere în punerea la punct a activității acestei uzine se face direct răspundătoare conducerea Ministerului Industriei Metalurgice.

(Urmare din pag. 1)

sfecia de zahăr și legumele. S-a dezvoltat puternic sectorul zootehnic care anul trecut a adus peste 4,2 milioane lei.

La Sinmartin s-a adoptat o structură a culturilor fără să se țină seama de forța de muncă existentă, din care cauză, la culturile prăsoitoare, de pîidă, nu s-au făcut lucrările bine, diminuîndu-se producția.

Nu-i mai puțin adevărat însă că rămînea în urmă a cooperativei din Sinmartin se datorate și grijii mai mici manifestate de conducerea unității pentru dezvoltarea proprietății cooperatiste — izvorul creșterii veniturilor cooperativilor. Stabilind un raport necuțitabil între fondurile de acumulare și cele de consum cooperativilor n-au putut să dezvolte puternic unele sec-

kg cartofi și 871 litri lapte. Explicația? Modul diferit cum conduceau celor două unități și specialiștii de aici s-au ocupat de organizarea muncii și executarea lucrărilor agricole, cum au urmărit înlăptuirea hotărîrilor adoptate în planurile de măsuri sau în adunările generale.

La Dinaș, organizarea muncii este pusă la punct pînă la cel mai mic amănunț, brigăzile și echipelile sînt stabile, au în frunte oameni cu vechime, pricepuți, exigenți, buni organizatori. Fiecare cooperativilor cunoaște producțiile pe care trebuie să le realizeze, luptă pentru depășirea lor. Retribuția suplimentară, unul din cele mai importante mijloace pentru cointerizarea cooperativilor în sporirea reoltei prevăzute se aplică aici în toate sectoarele. Anul trecut coope-

plafon exagerat în zootehnie — cu peste 11.000, la „alte lucrări” — cu mai bine de 18.000 etc. — spre deosebire de cei de la Dinaș care au redus simțitor numărul zilelor-muncă stabilite.

În acest an, uniunea rațională a cooperativilor agricole i-a îndrumat pe cooperativilor din Sinmartin să și planifice cu mai mult discernămint consumul de zile-muncă. Reducerea substanțială operată vor contribui la creșterea valorii zile-muncă. Nu este bine însă că în unele situații s-a procedat în mod birocratic, s-a sărit pur și simplu peste cale, s-au realizat „economii” de zile-muncă fictive, pe hirtie, care practic nu vor fi realizate. Astfel, au fost tăiate zile-muncă pe care cooperativilor le propuseseră pentru lăptărea cetelelor, deși e clar că în vară asemenea lucrări vor fi executate; s-a eliminat recoltatul cu coasa a lucernei pe unele terenuri, cu toate că mașinile nu pot lucra pe întreaga suprafață; s-a eliminat bucheatul la sfecla de zahăr și prășitul la mazărea pentru păștiți, lucrări pe care cooperativilor tot le vor executa etc. Este o practică cit se poate de dăunătoare, care trebuie combătută cu toată seriozitatea și eliminată pe viitor. Economii la „capitolul zile-muncă” trebuie să se facă, dar nu pe hirtie și în detrimentul producției, ci alocu unde acest lucru este posibil. Bunăoară, la retribuirea personalului administrativ. Anul trecut, potrivit „experienței” proprii a cooperativilor din Sinmartin, s-a o-bisnuit cu zilnic, în afară de presedinte și inginer, să controleze timpul și fermele de animale, prin rotație, cite doi membri ai consiliului de conducere. Treaba nu s-a făcut pe degrabă; fiecare „controlor” fost pontat cu zile-muncă. Aceasta este un exemplu rău.

Dacă munca ar fi fost mai bine organizată, dacă presedintele și inginerii și-ar fi făcut datoria cu mai multă conștiințiozitate, n-ar mai fi fost nevoite de alți controlori.

La plecarea din Sinmartin ni se spunea: „Venii la noi peste un an-doi. Veți găsi altă situație. Nimic nu ne împiedică să-l ajungem din urmă și chiar să-l depășim pe cel din Dinaș”. Este bine că există această dorință. Ea arată că oamenii se preocupă de mersul înainte al unității lor. Ei trebuie să aibă însă în vedere că în tot acest timp nici cel din Dinaș nu vor sta pe loc. Trebuie luate măsuri eficiente în vederea organizării raționale, pe baze științifice, economice a producției, întăririi rolului brigăzilor și al echipelor, al cointerizării cooperativilor în sporirea producției. De asemenea, este necesar un sprîjnit mai substanțial din partea organelor raționale și în primul rînd a uniunii cooperatiste, care să asigure înlăptuirea punct cu punct a prevederilor planurilor de măsuri.

La Dinaș, cadența progresului e mai vie decît la Sinmartin

toare care găsesc condiții dintre cele mai bune, pot aduce veniturii mari. În principal este vorba de zootehnie. Alocînd sume de bani mai mici pentru procurarea de animale, înălțarea constructorilor, mecanizarea proceselor de muncă la ferme etc., cooperativa realizează din zootehnie doar 2.056.200 lei, adică ceva mai mult de o pătrime din totalul veniturilor bănești.

Organizarea acestor acțiuni este nemijlocit legată de stilul de muncă al consiliului de conducere. „La noi — spune presedintele cooperativei din Dinaș — munca de conducere nu este societăți o treabă care te ține legat de birou, ci o activitate practică, de teren. Ne petrecem timpul în mijlocul oamenilor, la cîmp sau la fermele de animale pentru a putea îndruma și controla cum se aplică în fiecare loc indicațiile date, a lua măsuri operative de înlăturare a neajunsurilor. Dacă presedintele dă un bun exemplu personal, — brigadierii, șefii de echipă și altele care de muncă de răspundere procedează la fel. Pentru producția asta înseamnă foarte mult!”

Oricît de greu i-ar veni să recunoască, conducerea cooperativei din Sinmartin mai are multe lucruri de pus la punct în această direcție. În general, aici munca este mai slab organizată, iar controlul exercitat de conducere nu-i atît de operativ, de exigent, de eficace. Un exemplu concludent îl oferă zootehnia. Spre deosebire de Di-

naș, aici se semnalează o fluctuație destul de mare a ingrijirilor, se modifică fără motive bine întemeiate loturile de animale, se alcătuesc, uneori fără discernămint, rațiile furajare, se face risipă de nutrețuri, nu se respectă programul de grajd, ceea ce influențează negativ nivelul producției. Uneori, conducerea cooperativei, în frunte cu presedintele, n-a-a privit cu înțelegere cuvenită nici măcar activitatea proprie, îndeplinirea exemplară a sarcinilor încredințate de adunarea generală. În primăvara trecută, de exemplu, cooperativilor au hotărît ca sistemul retribuțiilor suplimentare să fie aplicat în toate sectoarele. Organizat prost, încă de la defalcarea sarcinilor de plan, el a fost abandonat aproape în totalitate în toamnă, la recoltat. Deși

producțiile prevăzute au fost în general, depășite, retribuția suplimentară s-a aplicat doar la roșii și în sectorul ovin. O asemenea stare de lucruri nu este de natură să-l stimuleze pe cooperativilor să obțină producții ridicate.

În ansamblul activității economice desfășurate în cooperativele agricole, gospodărirea chibzuită a fondului de zile-muncă prezintă o importanță deosebită. Acesta nu trebuie să fie nici prea mic, cu alte cuvinte să stînjenească executarea lucrărilor agricole, dar nici prea ridicat, fiindcă în acest caz se diminuează valoarea zilei-muncă. Cooperativilor din Dinaș au ținut seama de aceste considerente și, ca urmare, au avut numai de cîștigat.

La Sinmartin s-a pornit pe un drum greșit încă de la planificarea consumului de zile-muncă. Aici pentru hectarul de griu s-au prevăzut 17,9 zile-muncă, pentru cel de porumb 63,1, pentru cel de sfeclă 136 etc. — cu 9,8 zile-muncă, 18,9 și respectiv 8 mai mult decît la Dinaș. O dată începută activitatea, cooperativilor au depășit și acest

Gospodărirea fondului de muncă

În ansamblul activității economice desfășurate în cooperativele agricole, gospodărirea chibzuită a fondului de zile-muncă prezintă o importanță deosebită. Acesta nu trebuie să fie nici prea mic, cu alte cuvinte să stînjenească executarea lucrărilor agricole, dar nici prea ridicat, fiindcă în acest caz se diminuează valoarea zilei-muncă. Cooperativilor din Dinaș au ținut seama de aceste considerente și, ca urmare, au avut numai de cîștigat.

La Sinmartin s-a pornit pe un drum greșit încă de la planificarea consumului de zile-muncă. Aici pentru hectarul de griu s-au prevăzut 17,9 zile-muncă, pentru cel de porumb 63,1, pentru cel de sfeclă 136 etc. — cu 9,8 zile-muncă, 18,9 și respectiv 8 mai mult decît la Dinaș. O dată începută activitatea, cooperativilor au depășit și acest

Competența, spiritul organizatoric

În anul trecut, în general, ambele unități au reușit să obțină producții superioare celor planificate, ceea ce desigur este un fapt pozitiv. La Sinmartin însă recoltatele puteau fi mult mai mari. O dovedesc, nu numai rezultatele vecinilor, dar și variațiile mari care există de la o brigadă la alta și de la echipa la echipa chiar în cooperativa din Sinmartin. La Dinaș, la porumb s-au realizat în medie la hectar 4.853 kg boabe, la cartofi 16.990 kg, de la fiecare vacă furajată 3.067 litri lapte s.a.m.d. Aceste producții sînt mult mai mari decît la Sinmartin — cu 1.453 kg porumb boabe, 1.390

SOSIREA UNEI DELEGAȚII DE ACTIVIȘTI AI PARTIDULUI SOCIALIST ARAB BAAS

Teri a sosit în Capitală o delegație de activiști ai Partidului Socialist Arab Baas, condusă de Mohamed Ali Haidar, secretar al Comandamentului P.S.A. Baas pentru moughafzați (regiunea) Hamu din Siria, care, la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită în țara noastră.

În Gara de Nord, delegația a fost întâmpinată de Vasile Mateescu, membru supleant al C.C. al P.C.R., președintele Comitetului Executiv al Statului popular regional București, Ion Savu, membru supleant al C.C. al P.C.R., secretar al Comitetului regional București al P.C.R., de activiști ai C.C. al P.C.R.

Cronica zilei

Marti s-a deschis la București o expoziție de aparată electrotehnice din Polonia. Organizată de Asociația poloneză de comerț exterior „Elektrim” din Varșovia, expoziția cuprinde instalații electrotehnice și termice, transformatoare, aparate electrice de joasă și înaltă tensiune, instalații electrice miniere, aparatură tele și radio pentru utilizări industriale, cabluri și acumulatori electrici etc.

Marti a amiază a sosit în Capitală N. A. Mihailov, președintele Comitetului pentru tipărituri de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., care face o vizită în țara noastră la invitația președintelui Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Pompiliu Macovei. La sosit, pe aeroportul Băneasa, a fost prezent și A. V. Bascov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

PLECAREA DIRECTORULUI GENERAL AL INSTITUTULUI NAȚIUNILOR UNITE PENTRU CERCETARE ÎN DOMENIUL FORMĂRII CADRELOR

Marti a părăsit Capitala G. d'Arbousier, director general al Institutului Națiunilor Unite pentru cercetare în domeniul formării cadrelor, care ne-a vizitat țara. Oaspetele a fost însoțit în vizita sa de A. Szalai, director al Direcției de cercetare a Institutului.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, se aflau Mircea Malița, adjunct al ministrului Afacerilor externe, Ilie Diclescu, vicepreședinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice, Costin Murgescu, ambasador, directorul Institutului de cercetări economice, funcționari superiori din M.A.E.

Oaspetele — a fost să fac contact cu autoritățile guvernamentale românești și cu diferitele instituții pentru care prezintă interes activitatea Institutului Națiunilor Unite pentru cercetare în domeniul formării cadrelor. În cadrul organismelor Organizației Națiunilor Unite, acest institut ocupă un loc unic, fiind primul organism destinat în special, formării funcționarilor Organizației Națiunilor Unite. El întreprinde cercetări pe linia marilor obiective ce stau în fața O.N.U., care după cum se știe sunt menținerea păcii și securității, promovarea economică și socială. Este o instituție asemănătoare cu multe alte organisme de cercetări, care își propune să coopereze cu diferitele instituții naționale sau internaționale ce desfășoară activități similare. Unicitatea și avantajul de care se bucură acest institut constau în faptul că el se află sub egida Organizației Națiunilor Unite și beneficiază astfel de colaborarea tuturor organismelor O.N.U.

Răspunzând unei întrebări referitoare la posibilitățile și modalitățile de colaborare a specialiștilor români cu acest institut, G. d'Arbousier a spus: „Noi contăm mult pe cooperarea României la opera institutului. În primul rând, vreau să subliniez ajutorul deosebit pe care țara dv. l-a adus anul trecut, de pildă, la programul de formare a tinerilor diplomați, sprijinul pe care l-a acordat în permanență institutului. Formele de cooperare în viitor pot fi foarte variate. Ele pot consta fie în realizarea de cercetări comune pe o temă dată, fie prin participarea unei instituții specializate românești în cadrul mai vast al unei acțiuni internaționale, a cărei coordonare ar fi asigurată de institutul nostru. În sfârșit, s-ar putea ca specialiștii români să participe la activitățile propriu-zise ale institutului”.

În încheiere oaspetele a împărtășit și unele impresii generale din scurta vizită pe care a făcut-o în țara noastră. „Aceasta este a doua mea călătorie în România — a spus el — fapt ce-mi permite să fac o comparație cu ceea ce am văzut prima oară aici, acum aproape 16 ani. De această dată am avut posibilitatea să cunosc mai bine Bucureștiul, schimbările prodigioase care s-au produs aici în cei 16 ani. Orașul este cu totul nou. Vi-zitiind împrejurimile lui, marile ansambluri în curs de construcție, am luat contact cu formele noi urbanistice, am putut să-mi dau seama de sensul perspectivei acestui oraș care, sint sigur, va deveni tot mai mare în viitor”.

răsfoind presa străină

Tensiune între „cei șase” și aliații lor africani

Săptămânalul „LA TRIBUNE DES NATIONS” publică un articol despre nemulțumirile manifestate de statele africane asociate la Piața comună:

Între „cei șase” și asociații lor africani există în momentul de față o tensiune gravă. Divergențele au ieșit la suprafață, cu prilejul conferinței parlamentare a asociațiilor, în luna Iulie. Mai recent, președintele Republicii Niger, Haman Diori, s-a făcut acuzat de nemulțumiri pentru discriminările la care sînt supuse statele africane asociate la C.E.E.

De ce natură sînt, de fapt, aceste nemulțumiri? Mai întâi, statele asociate se pling de o scădere constantă a exporturilor lor spre țările Pieței comune, față de cele provenite din țările țintă. Această scădere a importurilor, chiar după cifrele comparative ale C.E.E. pe ani 1964 și 1965, are urmări supărătoare asupra economiei statelor asociate, în sfârșit, constatănd că Convenția de la Yaounde (unde a avut loc semnarea acordului de asociere) nu a dus nici o îmbunătățire în schimbulurile comerciale, statele africane se ridică împotriva obstacolelor vest-europene ridicate în calea deslășirii produselor lor. Ele se referă în special la taxele aplicate asupra consumului de produse tropicale ca, de pildă, asupra cafelei, și cer ca preferențele ce le-au fost acordate să fie stabilizate la un nivel mai remunerator, așa cum s-a procedat cu agricultorii europeni (din țările Pieței comune).

Nu există un răspuns oficial la toate aceste revendicări. Totuși, pare posibil ca reducerea importurilor să fie pusă pe seama scăderii prețurilor anumitor produse reprezentând, valoric, o proporție însemnată din aceste importuri. În orice caz, e sigur că importatorii nu pot refuza garanțarea unor prețuri remuneratorii pentru asociații lor africane.

Sub titlul „Dahomeyul și Piața comună”, săptămânalul „AFRIQUE NOUVELLE” analizează urmările acestei colaborări asupra unei singure țări.

„Cinci ani sînt suficienți pentru a face un anumit bilanț al cooperării dintre Dahomey și Piața comună. Trebuie notat, în primul rând, că în acești ani finanțele și economia Dahomeyului au ajuns, după cum o recunoșc personalitățile oficiale, la o situație catastrofală. În timpul convorbirilor din septembrie de la Paris, președintele Soglo a arătat că deficitul bugetului de stat a ajuns la peste 8 miliarde de franci vechi.

Începînd din 1960, volumul exportului dahomeyan n-a mai crescut aproape deloc. De-a lungul acestor ani balanța comercială s-a soldat cu un mare deficit; la ora actuală importurile depășesc de trei ori exporturile. Guvernul generalului Soglo intenționează să investească în următorii cinci ani, în diferite ramuri economice, 1,35 miliarde de franci dahomeyeni. Se speră în obținerea din străinătate a 75 la sută din aceste capitaluri, în principal de la statele făcînd parte din Piața comună. Dar carterul general de la Bruxelles frînăază proiectele de industrializare ale Dahomeyului. Reînforș din ultimul său voiaj de la Bruxelles, ministrul Lucrărilor publice, Dadojo, a fost obligat să recunoască faptul că principalele lucrări industriale propuse de către guvernul din Dahomey, printre care construcția unei uzine de ciment, n-au fost adoptate, fiind amânate spre un studiu suplimentar. În această țară se vorbește acum deschis despre caracterul nerealist al obiectivelor industriale ale planului cincinal, căci Piața comună subminează în mod sistematic proiectele industriale”.

Un tablou al siderurgiei mondiale

Sub titlul „Un pai în oțelul american”, ziarul „LE MONDE” publică la rubrica „Viața economică” următoarea notă:

„Siderurgia americană sînt neliniștită. Desigur, producția lor se menține de două luni la nivelul anului trecut (24,7 milioane tone în 1966); dar, în afară de faptul că aceasta reprezintă un progres minim (+ 15 la sută în 11 ani), patronii au tot mai multe dificultăți în ce privește evoluția producției”.

O comparație permite să se vadă regresul oțelului american în lume: în 1955, acest oțel reprezenta 40 la sută din metalul brut produs pe plan mondial; în prezent el nu mai constituie decît 27 la sută. Dar nu vechile națiuni producătoare au luat locul pierdut de Statele Unite. Dimpotrivă, ele au avut dificultăți pentru a și-l păstra pe al lor: 15,6 la sută — Germania (occidentală) Franța și Benelux, față de 17,6 la sută cu 11 ani înainte. Anglia a avut un sensibil recul, partea sa coborînd de la 7,4 la 5,4 la sută.

În „lineri lupi” ai siderurgiei mondiale își arată posibilitățile din ce în ce mai evidente. Din 1955, Italia a înregistrat mai multe decît o dublă a producției sale (13,6 milioane tone, față de 5,5) și o creștere a părții sale în totalul mondial (3 la sută, față de 2 la sută). Japonia a creșterea producției a crescut de cinci ori (47,8 milioane tone, față de 8,4) asigură astăzi a zecea parte din totalul mondial.

Țările comuniste care produc de două ori mai mult oțel decît în 1955, devansează acum Statele Unite, în timp ce înainte atingeau doar jumătatea din producția acestora.

Totul acest „lineri” producători nu numai că concurează pe piețele noi și deschid capete de pod pe piețele tradiționale, dar asaltează acum masiv Statele Unite, profund de scăderea nivelului dețelului modernizării marinei comerciale. Anul trecut americanii au cumpărat 10,7 milioane tone de oțel produs în străinătate, adică 11 la sută din cantitatea pe care o consumă. Țările Pieței comune au furnizat două milioane de tone, ceva mai puțin decît în 1965, — cînd amenințarea cu greva din partea metalurgistilor americani a determinat uzinele de peste Oceanul Atlantic să-și mărească comenziile în Europa pentru a evita o „rupătură” a stocurilor — dar acest tonaj îl depășește sensibil pe cel exportat alături de C.E.E. în Statele Unite.

Intrucît fenomenul se amplifică, siderurgia americană reacționează. Ei au cerut Congresului să instituie o taxă temporară la import pentru a frîna astfel invazia teritoriului lor; aceasta, cel puțin pînă cînd eforturile de modernizare a oțelăriei naționale va permite o scădere a costului de producție. Aceste cereri au puține șanse de a fi ascultate de Administrație. Dar ele sînt foarte semnificative în ce privește reacțiile de repuliere ce caracterizează industria americană, mici sau mari. Este interesant de constatat că siderurgia americană, acest colos industrial, nu a putut să evite această situație.

SPORT

„C.C.E.” LA TENIS DE MASĂ

Două importante confruntări la București și Cluj

Reprezentanțele țării noastre în ecuelele ediție a „Cupei campionilor europeni” la tenis de masă, echipele Progresul București (feminin) și C.S.M. Cluj (masculin), susțin partide hotărâtoare în fața finală a tradiționalei competiții continentale.

ASTĂZI, LA BUCUREȘTI, în cadrul semifinalelor, Progresul primește replica formației T.S.C. Barlin (campionii R. D. Germaniei), urmînd ca învingătoare să joace apoi în finală cu Sparta Praga. Din echipe bucureștene fac parte campioana europeană Maria Alexandru, Carmen Crișan și Victoria Babiciuc, iar din cea berlineză Doris Hojedi, Gabriele Geisler și Anne-se Benninghaus. Meciu este programat în sala Floreasca, începînd de la ora 18.

MIINE, LA CLUJ, echipele C.S.M. și Vasutas Budepesta vor juca primul „act” al finalei „C.C.E.”. Vechii protagoniști ale întrecerii, campioanele României și Ungariei se înfrînesc pentru a traia oară în această postură. Pînă acum palma mare este favorabil sportivilor români cu 2—1. Clujenii au cîștigat trofeul în 4 din cele 7 ediții de pînă acum; în actuala finală deci ei au din nou prima șansă. Bineînțeles, cu condiția ca joi, în prima partidă, să-și asigure un avantaj cât mai substanțial pentru următoarea confruntare, decisivă, de la Budepesta.

Nicolau a pierdut partida intreruptă cu Belamarici

În runda a cincea a turneului internațional de șah de la Belgrad, Alexandra Nicolau, jucînd cu negrele, a înfrînt-o pe Katalia Jovanovic (Iugoslavia) cu care a întrerupt într-o variantă a partidei spaniole. Alte rezultate:

Heenkerk — Konarkovska 0—1; Bilek-Gaprinđavili remiză; Eretova — Timofeeva remiză. Partidele Novara-Asenova și Zatulovskaia — Nedelkovic s-au intrerupt. În partida intreruptă din runda a patra, Alexandra Nicolau a pierdut la Belamarici (Iugoslavia), la mutarea 54.

În clasament conduc: Alexandra Nicolau și Katia Jovanovic cu câte 3 puncte (1), urmate de Gaprinđavili, Eretova și Bilek, cu câte 3 puncte fiecare.

O NOUĂ ETAPĂ LA FOTBAL

În Capitală, pe stadionul „23 August”, azi se dispută un cupaj interbucureșten: Rapid—Progresul (ora 14) și Dinamo—Steaua (ora 15,45). Celelalte cinci întâlniri ale etapei se desfășoară astfel: Steagul roșu Brașov — Politehnica; Universitatea Craiova — U.T.A.; Di-

namo Pitești — C.S.M.S.; Petrolul Ploiești — Jiul; Universitatea Cluj — Farul. Stațiile noastre de radio vor transmite, cu începere de la ora 15,15, aspecte de la toate aceste meciuri. Transmisia se va face pe programul I.

În citeva rinduri

ECHIPA DE FOTBAL A ITALIEI și-a început pregătirile în vederea meciului pe care-l va susține la 22 martie cu echipa Ciprului, la Nicosia, în cadrul campionatului european.

pean. Federația italiană a selectat 22 de jucători: Albertosi, Anzolin, Sarti (portari), Landini, Burginich, Facchetti, Nardini (fundăși), Bertini, Castano, Guarneri, Flechi, Lodetti, Trapatttoni (mijlocăși), Cappellini, Corso, Domenighini, Mazzola, De Paoli, Menichelli, Juliano, Riva și Riviera (înaintași).

A ÎNCEPUT TURNEUL INTERNAȚIONAL DE TENIS DE la Alexandria, la care participă și sportivii din România. În primul tur al probei de simplu bărbați, Petre Mărunțeanu, 1-a învins pe spaniolul Fier, cu 7—5, 6—3.

SEMIFINALELE ȘI FINALA „CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI” LA BASCHET MASCULIN vor avea loc între 30 martie și 1 aprilie la Madrid. Ordinea desfășurării meciurilor este următoarea: Simmenthal Milano-Slavia Praga și Real Madrid-Ljubljana. La 1 aprilie se va disputa meciul pentru locurile 3—4, iar în continuare finala propriu-zisă.

ÎN „CUPA AFRICII” la fotbal, echipa Algeriei a învins cu scorul cu 1—0 echipa Mali.

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE DE ȘAH ALE S.U.A., desfășurate la Franconia, s-au încheiat cu proba de sistem special. Victoria a revenit francezului Jean Claude Killy, urmat de Jim Huega (S.U.A.) și Herbert Huber (Austria).

SURPRIZĂ ÎN „CUPA FRANTEI” la fotbal. În „optimile” de finală, echipa Bastia, care activează în liga a doua, a învins cu 3—1 pe Strasbourg. Alte rezultate: Angers-Lille 1—0; Rennes-Stade de Paris 2—0; Lyon-Rouen 1—0; Lens-Sedan 2—1; Sochaux-Chaumont 1—1 (după prelungiri); Nantes-Angoulême 1—1 (după prelungiri); Monaco-Aix 1—0.

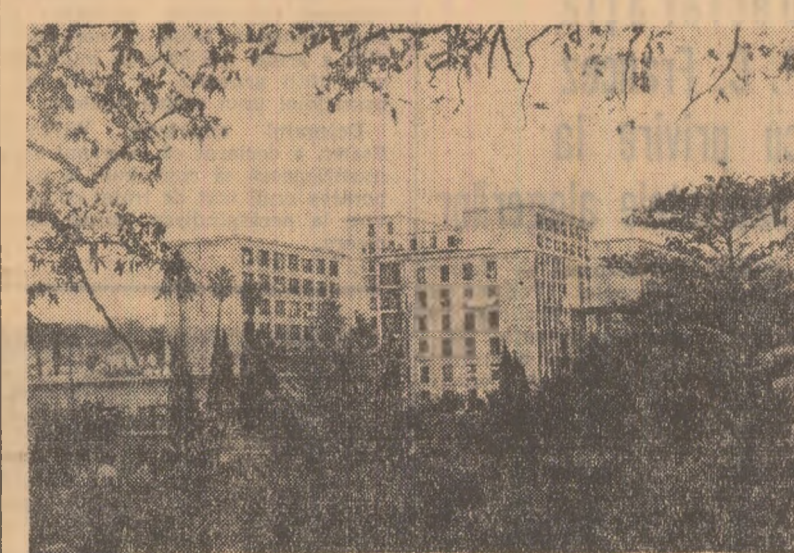


Teri s-au înapoiat în țară selecționatele de handbal ale Republicii Socialiste România care au cucerit medalii de aur la recentul Criteriu mondial pentru formațiile de tineret, desfășurat în Olanda. La aeroportul Băneasa, linierii handbalisți români au fost întâmpinați de reprezentanți ai U.C.F.S., Federației române de handbal, ai cluburilor sportive bucureștene. În fotografie: echipele noastre coborînd din avion

Foto: S. Cristian

vreamea

Teri în țară vremea s-a răcit, mai ales în jumătatea de sud-vest a țării. Cerul a fost variabil, mai mult acoperit în Banat, Oltenia și Muntenia unde au căzut ploți intermitente. S-au mai semnalat ploți locale în sudul Transilvaniei și izolate în Moldova. Local, în regiunea de munte și izolat în cea de deal, precipitațiile au fost sub formă de lapoviță și ninsoare. Vîntul a suflat slab pînă la porțiv, prezentînd unele intensificări în vestul țării. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 2 grade la Drăgășani și Cimpulung Moldovenesc și 13 grade la Tr. Măgurele. În București: vremea s-a răcit ușor. Cerul a fost acoperit. A plouat intermitent. Vîntul a suflat portiv. Temperatura maximă a atins 8 grade. Timpul probabil pentru 16, 17 și 18 martie. În țară: vreme în general frumoașă și în încălzire, cu cerul variabil. Vor cădea ploți izolate. Vînt portiv din vest. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 1 și 11 grade. În maximele între 8 și 18 grade. Ceață locală. În București: vreme în încălzire ușoară. Cerul va fi schimbător. Vînt portiv din vest. Temperatura în creștere.



Noi ansambluri de locuințe într-un cartier al Algerului

corespondență din Varșovia

Inițialele G.O.P., pronunțate ca atare sau ca un cuvînt cu semnificație anume, au intrat de mult în vocabularul curent al polonezilor. Și aceasta pentru că ele rezumă de-a-numeie unele importante zone economice a țării — „Bazinul industrial al Sileziei superioare”. Trebuie spus că nu-i vorba de o regiune vastă. Pe un spațiu relativ strîns, însă deosebit de dens și concentrat, s-a dezvoltat de-a lungul anilor o puternică industrie. Voievodatul Katowice — în care se încadrează G.O.P.-ul — cu cei 3,5 milioane locuitori, reprezentînd doar 11 la sută din populația totală a țării, și cu o suprafață de numai 3 la sută din teritoriul Poloniei, realizează 21 la sută din întreaga producție industrială poloneză. Și această pondere, îmi spune tov. Nicodemski, vicepreședintele comisiei de planificare a voievodatului, scade sistematic nu fiindcă noi am reduce producția, ci din cauza dezvoltării într-un ritm rapid și a celorlalte voievodate.

KATOWICE

Oraș al minerilor și siderurgicilor. A început să se dezvolte abia de un secol, dar numai în anii puterii populare a cunoscut o adevărată înflorire, în prezent fiind unul dintre principalele centre ale vieții economice și culturale ale țării. Katowice cunoscut transformări continue Zgomotul specific al buldozereilor, scroptelor și macaralelor, zăburii caselor vechi demolate, schelele care încordează blocurile înalte, mirosul pregnant de var — toate arată vizitatorului că aici, în freacăntul șantierelor, se naște un oraș nou, modern.

MODERNIZARE, CADRE, CALIFICARE

Formă decal la drum. Masina parcure un traseu înelar de vreo sută de kilometri — Katowice-Tychy-Gliwice-Zabrze-Bytom-Chorzow — și din nou Katowice. Vizităm G.O.P.-ul. Primul popas, la Tychy — „satelitul” orașului Katowice. Pentru a deosebi gestionarea orașului, arhitectii au construit aici o nouă localitate cu peste 65.000 de locuitori. Întîlniți aici dintre soluții arhitectonice — cartiere aglomerate cu case tipizate, blocuri largi cu spații mari între ele, ca și complexe de locuințe realizate după planuri proprii. La Swietochłowice ne oprim să vizităm uzina de utilaje tehnice „Zgod”, specializată în construirea de motoare pentru nave, mașini și utilaje pentru industria carboniferă, macarale portabile etc. Dăm atenție producției de piese de schimb, îmi spune directorul adjunct A. Dudek, deoarece cu produsele finite, în cadrul concurenței puternice din partea unor firme occidentale cu o veche tradiție, pălîndem cu greu pe piețele mondiale. Pentru perfecționarea calificării colectivelui, folosim între altele trimțerea unor specialiști ai noștri la practică în unele întreprinderi de peste hotare, printre care amintesc firma elvețiană „Sulzer” de la care am luat și câteva

patente de motoare. Uzina va realiza în acest an o producție în valoare de 85 milioane zloti, urmînd ca pînă în 1970 aceasta să atingă cifra de un miliard zloti.

Escadul la Gliwice, puternic centru al gîndirii tehnice poloneze. Aici, filiala Asociației inginerilor și tehnicienilor (N. O. T.) duce o activitate susținută pe lîngă perfecționarea cadrelor de ingineri și tehnicieni, coordonării realizării planurilor de dezvoltare economică, ști-

cordoanel VERDE

Bazinul industrial al Sileziei superioare, cu cele 14 orașe ale sale, pare un unic combinat industrial. Emananțiile cosurilor de uzine, fumul și tuninghea ce-și fac simțite prelungimii prezenta prin mirosul lor specific, viciază aerul, prejudiciind sănătatea orașelor. Pentru a contracara acest neajuns, paralel cu măsurile întreprinse de organele de stat, de instituțiile științifice etc., gospodarii silezieni au trecut la extinderea spațiilor verzi, a zonelor plantate cu pomi și flori. Mai ales florile sînt omniprezente. Directorul minei Szczeglowice mi-a vorbit cu asuzitate despre această inițiativă în continuă extindere, oferindu-mi ca exemplu frumosul parc amenajat în apropierea minei — cu lacuri, sere de flori și lagune, și cu o mică cafenea subacvatică în care ai impresia că te afli într-un acvariu.

Escalae în zona industrială a Sileziei

mai mare procentaj în cadrul producției globale pe întreaga țară îl dă industria carboniferă a voievodatului — 69 la sută. Urmează apoi siderurgia cu peste 62 la sută. În cuprinsul voievodatului se construiesc anual circa 80.000 locuințe din fondurile statului pe baze cooperatiste sau individuale. Datele și îndeeșbi pașnice cu care îmi vorbește colegul polonez mă îndeamnă să cunosc îndeeșbi o voievodatului. zate de diferiți arhitecți după planuri proprii. La Swietochłowice ne oprim să vizităm uzina de utilaje tehnice „Zgod”, specializată în construirea de motoare pentru nave, mașini și utilaje pentru industria carboniferă, macarale portabile etc. Dăm atenție producției de piese de schimb, îmi spune directorul adjunct A. Dudek, deoarece cu produsele finite, în cadrul concurenței puternice din partea unor firme occidentale cu o veche tradiție, pălîndem cu greu pe piețele mondiale. Pentru perfecționarea calificării colectivelui, folosim între altele trimțerea unor specialiști ai noștri la practică în unele întreprinderi de peste hotare, printre care amintesc firma elvețiană „Sulzer” de la care am luat și câteva

I. DUMITRAȘCU

viața internațională

Ceremonie de adio LA SAINT GERMAIN

Camp Des Loges, lângă Saint Germain-en-Laye. 15 martie, ora 6. Comandamentul forțelor americane din Europa și-a încheiat activitatea pe teritoriul Franței. Acest organism a dirijat de aici timp de 13 ani ansamblul forțelor N.A.T.O. de la bazele aeriene, navale și terestre de pe continent.

Martii la ora 16 — dată ce va rămâne în istoria Franței — steagul american a fost coborât sub privirile generalului Lemnitzer, comandantul suprem al forțelor N.A.T.O. și al trupelor americane din Europa, precum și ale unor personalități franceze și americane. Lemnitzer înmânează drapelul francez generalului Dio, semn că a plecat din Franța în misiunea sa. „Regretăm profund că părăsim Franța” — a spus Lemnitzer. După care, adjunctul său, generalul D. Burchinal, a plecat într-un elicopter spre Stuttgart (R.F.G.), unde noul sediu al comandamentului american a început să funcționeze de la miazănoapte.

Francezii, însă, nu regretă această despărțire. Ea corespunde unui deciderat major: restabilirea deplinei suveranități asupra teritoriului lor.

Ceremoniile plecării militarilor americani se vor ține la luna aceasta. Potrivit dorinței Franței, bazele americane și toate organismele care depind de N.A.T.O. vor înceta să funcționeze pe teritoriul francez de la 31 martie.

Al. GHEORGHIU
Paris

Întrevedere de Gaulle - G. Pompidou

PARIS 14 (Agerpres). — Președintele de Gaulle a avut marți o întrevedere cu primul ministru Georges Pompidou. După întrevederea, răspunzător întrebărilor ziariștilor, Georges Pompidou a declarat că după părerea sa, președintele de Gaulle nu intenționează să procedeze la o remaniere guvernamentală până la reînnoirea activității parlamentare. La întrebarea dacă el intenționează să-și prezinte demisia, premierul francez a răspuns negativ. Republicanii independenți, care împreună cu alte curente politice progubernamentale s-au prezentat la actualele alegeri pe listele unice ale Comitetului de acțiune pentru cea de-a V-a Republică, au hotărât să constituie un grup distinct în Adunarea Națională. Noua Adunare Națională se va întruni la 3 aprilie.

Senatorul american M. Mansfield despre:

COLABORAREA INTEREUROPEANĂ ȘI INUTILITATEA MENȚINERII N.A.T.O.

WASHINGTON 14 (Agerpres). — Într-o amplă cuvântare rostită la Universitatea din Chapel Hill (Carolina de nord) senatorul Mike Mansfield, liderul majorității democratice în Senat, a declarat că Statele Unite „au comis greșeli” în politica lor externă în Asia, în Europa, în Organizația Națiunilor U-

nite și „într-o serie întreagă de probleme internaționale”. Senatorul a criticat linia politică promovată de guvernul american în Europa, arătând că atât Casa Albă cât și Departamentul de Stat nu văd și nu vor să vadă schimbările care au avut loc în Europa în perioada de după răz-

boi. „Schimbările intervenite în Europa vorbesc de la sine, a declarat Mansfield. Semnele unei colaborări intereuropene devin tot mai evidente”. Printre alții noștri vest-europeni, a continuat el, „sunt larg răspândite încredințele în legătura cu utilitatea menținerii puterii N.A.T.O.”.

În Comitetul celor 18 state pentru dezarmare

GENEVA 14. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Sedința de marți a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare a fost deschisă de delegatul canadian E. Burns.

Luând cuvântul, delegatul brazilian A. F. Azeredo da Silveira, s-a pronunțat în favoarea încheierii unui tratat de nerăspindire a armei nucleare care să țină seama de rezoluțiile Adunării Generale a O.N.U. și să fie însoțit de măsuri concrete pentru stăvilirea cursei

inarmărilor, reducerea și lichidarea stocurilor de arme nucleare și a mijloacelor de transport ale acestora. El a subliniat, de asemenea, că tratatul de nerăspindire a armei nucleare trebuie să facă parte dintr-un program de dezarmare generală și totală, și totodată să țină seama de necesitatea accelerării dezvoltării economice și sociale a țărilor în curs de dezvoltare. Brazilia, a spus el, dorește interzicerea armelor nucleare, dar în același timp revendică dreptul de a folosi energia nucleară pentru dezvoltarea sa economică.

A luat apoi cuvântul A. A. Roschin, reprezentantul UR.S.S., care a subliniat contribuția pe care o poate aduce un tratat de nerăspindire a armei nucleare la întărirea securității generale, la reducerea primejdiei unui război nuclear.

Delegatul american, William Foster, a declarat că guvernul său intenționează să contribuie la elaborarea unui text de tratat cu privire la nerăspindirea armei nucleare.

Declarația P. C. Francez cu privire la rezultatele alegerilor

PARIS 14 (Agerpres). — Într-o declarație a Biroului Politic al Partidului Comunist Francez cu privire la rezultatele alegerilor pentru Adunarea Națională a Franței se arată că milioanele de voturi câștigate de candidații comunisti reflectă faptul că Partidul Comunist Francez este o parte constituantă a avântului general al forțelor de stînga.

După cum se subliniază în declarație, factorul hotărîtor al celui de-al doilea tur de scrutin a fost, alături de regresul partidului guvernamental, aprobarea în masă a acordului realizat între P.C. Francez și Federația stîngii democratice și socialiste.

Comuniștii francezi, se spune în continuare în declarație, își exprimă satisfacția în legătură cu probarea de către popor a politicii lor de unitate a forțelor democratice. P.C. Francez va depune și pe viitor toate eforturile în vederea desfășurării unor acțiuni comune ale republicanilor și a realizării unui acord între partidele de stînga asupra unui program guvernamental comun.



Închiderea mai multor mine din sudul Olandei, a provocat o creștere a numărului șomerilor. Aceștia au ieșit pe străzile localității Heerlen cerînd asigurarea de noi locuri de muncă, ajutor de șomaj, încetarea închiderii minelor

LUXEMBURG

PREZENTAREA SCRISORILOR DE ACREDITARE A AMBASADORULUI ROMÂN

LUXEMBURG 14 (Agerpres). — La 13 martie, ambasadorul Republicii Socialiste România, Ion Oancea, a prezentat scrisorile de acreditare Marelui Duce Jean al Luxemburgului.

După prezentarea scrisorilor de acreditare, între Marele Duce Jean al Luxemburgului și ambasadorul român a avut loc o convorbire cordială.

W. Ulbricht și W. Stoph în R. P. Polonă

VARSOVIA 14. — Corespondentul Agerpres, Gh. Gheorghită, transmite: La invitația C.C. al P.M.U.P., Consiliului de Stat și guvernului R. P. Polone, la 14 martie au sosit la Varsavia, într-o vizită oficială, Walter Ulbricht, președinte al C.C. al P.S.U.G., și Jozef Cyrankiewicz, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Miniștri al R.D.G.

La sosire, oaspeții au fost întâmpinați de Wladislaw Gomułka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Edward Ochab, președintele Consiliului de Stat, și Jozef Cyrankiewicz, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, și de alte persoane oficiale.

În aceeași zi, la sediul Comitetului Central al P.M.U.P. au început convorbirile între conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.

Vizita tovarășului M. Berghianu în Italia

ROMA 14. — Trimisul special Agerpres, N. Pulcea, transmite: Marți dimineață, Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării, a avut o întrevedere cu Giovanni Pieraccini, ministrul Bilanțului și Programării Economice al Italiei.

Cu acest prilej, gazdele au făcut o expunere amănunțită asupra activității de planificare desfășurată în Italia.

La prînz, ministrul Giovanni Pieraccini a oferit o masă în cinstea oaspetelui român. Salutînd pe președintele Comitetului de Stat al Planificării din România, în numele guvernului italian, ministrul italian a subliniat dezvoltarea legăturilor economice și comerciale între cele două țări. Italia — a declarat el — este interesată ca seria de contacte cu România să se extindă și să ducă la lărgirea relațiilor comerciale dintre cele două țări.

Răspunzînd, Maxim Berghianu a subliniat că guvernul român utilizează consecvent pentru promovarea relațiilor și schimburilor multilaterale cu toate statele.

Relațiile bilaterale dintre România și Italia au cunoscut în ultimii ani o dezvoltare importantă. Vizele pe care le-am făcut la diferite întreprinderi, discuțiile avute — a spus vorbitorul — ne-au dat imagine mai clară asupra multelor posibilități de dezvoltare continuă a relațiilor economice și comerciale româno-italiene. Discuțiile avute cu dl Pieraccini, cu conducerele marilor grupuri industriale I.R.I., E.N.I. și altele, au relevat, de asemenea, interesul părții italiene pentru a găsi noi căi și mijloace în vederea lărgirii relațiilor cu România.

ACORD S. U. A. — TAILANDA privind utilizarea aerodromurilor tailandez pentru raidurile agresive asupra R. D. Vietnam

WASHINGTON 14 (Agerpres). — Începînd de la 1 aprilie, avioanele americane de bombardament „B-52” vor utiliza bazele militare din Tailanda de unde vor participa la bombardamentele asupra teritoriului R. D. Vietnam. În acest sens între guvernul american și cel tailandez a fost perfectat un acord. Aerodromurile tailandez au fost deja folosite de către avioanele de vîntoare americane pentru a bombardata teritoriul R. D. Vietnam.

Pînă în prezent avioanele americane de tip „B-52”, foloseau drept bază de atax insula Guam.

HANOI 14 (Agerpres). — Un grup de avioane americane din cadrul Forțelor Armate externe al R.D. Vietnam a făcut o declarație în care condamnă utilizarea bazelor mili-

Martii după-amiază, președintele Comitetului de Stat al Planificării, Maxim Berghianu, a avut o întrevedere cu Glusto Tolloy, ministrul comerțului exterior al Italiei.

O HOTĂRIRE A CONDUCERII DE PARTID, DE STAT ȘI SINDICALE DIN U. R. S. S.

MOSCOVA 14 (Agerpres). — După cum anunță agenția TASS, C.C. al P.C.U.S.S., Consiliul de Miniștri și Consiliul Central al Sindicatelor din U.R.S.S. au adoptat o hotărîre referitoare la introducerea săptămîinii de lucru de cinci zile, cu două zile libere pe săptămîină. În hotărîre se precizează că durata totală a timpului de lucru pe ansamblul săptămîinii rămîne aceeași ca și în prezent, orele de lucru din cea de-a șasea zi fiind repartizate pe cele cinci zile lucrătoare. Pentru muncitorii și funcționarii care lucrează în întreprinderi și instituții, unde prin caracterul muncii nu se poate trece la săptămîina cu 5 zile de lucru, regimul de lucru rămîne cel actual. Potrivit hotărîrii, trecerea la noul program de lucru va fi în general încheiată pînă în noiembrie 1967, cînd se va sărbători a 50-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

VENEZUELA

DEMISIA CABINETULUI

CARACAS 14 (Agerpres). — Cabinetul venezulean a demisionat marți în bloc, pentru a permite președintelui țării, Raúl Leoni, să remanieze guvernul. Noul cabinet se va compune din patru miniștri ai partidului „Acțiune democratică” și cinci independenți. Această remaniere nu va aduce nici o schimbare în viața politică a țării, relatează agenția France Presse.

Cancelarul Austriei a sosit la Moscova

MOSCOVA 14 (Agerpres). — La 14 martie a sosit la Moscova dr. Josef Klaus, cancelarul federal al Austriei, care, la invitația guvernului sovietic, întreprinde o vizită oficială în U.R.S.S. În aceeași zi oaspetele austriac a făcut o vizită lui Nikolai Podgornii, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Lujo Tomic, ministrul afacerilor externe al Austriei, care îl însoțește pe Josef Klaus, s-a întâlnit cu Andrei Gromiko, ministrul de externe al U.R.S.S. și a avut cu el o convorbire.

PEKIN. După cum anunță agenția China Nouă, președintele C.C. al Partidului Comunist Chinez, Mao Tze-tun, a primit marți pe ministrul Justiției și muni al Republicii Congo (Brazzaville), Francois Makosso, care se află în vizită în R.P. Chineză. Cu acest prilej a avut loc o convorbire prietenească.

DUBLIN. În Irlanda s-a încheiat greva organizată de Asociația națională a fermierilor (N.F.A.) declarată în sprijinul revendicării privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și a posibilităților de desfacere a produselor lor pe piața agricolă. Guvernul irlandez a acceptat să discute cu conducerea N.F.A. posibilitatea satisfacerii revendicării fermierilor, condiționată aceasta de încetarea grevei.

HAVANA. Cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a asaltului asupra Palatului prezidențial al lui Batista din Havana la Universitatea din capitala Cuba a avut loc un miting de masă la care a luat cuvîntul Fidel Castro, prim-secretar al C.C. al P.C. Cuban, prim-ministru al Republicii Cuba.

PEKIN. Agenția China Nouă informează că la 14 martie, spațiul aerian al R. P. Chineză a fost în repetele raiduri violente de șase avioane americane, care au întreprins raiduri în zona insulei Hainan din provincia Hainan. În aceeași zi, un avion american a pătuns și în zona insulei Iulinși și Dun din arhipelagul Haisia, sîntuate de asemenea, în provincia Guandong.

VERDICT COLONIALISMULUI

Oricît ar părea de paradoxal, Moise Chombe are mai vrea publicitate. Omul care s-a străduit atît timp să „desfinjeze” guvernul de la Kinshasa prin interviurile și declarațiile sale, a rejuțat luni seara să primească un grup de corespondenți strînși în fața vilei în care locuiește la Madrid.

Si doar ar fi avut prilejul să respingă în fața presei sentința de condamnare la moarte pronunțată în aceeași zi împotriva sa de Tribunalul militar excepțional din Kinshasa. Ziariștii „katanghez” împreună cu „plece spînîndu-și” că „exceleța sa ar avea prilejul să facă declarații privind guvernul congolez”. Aveau toate temerile să creadă că exilatul va ceda. Cînd la începutul anului, de exemplu, guvernul congolez s-a dezbătut de „Union Minière”, Chombe a sîrit arși: „Un Congo fără Union Minière este ca o vită fără arcus. Economia va ajunge la haos”. Nu a fost declarate a guvernului să nu-și fi găsit „riposta” lui Chombe la Madrid, la Bruxelles sau în Geneva. Și totuși de data aceasta porțile vilei au rămas închise.

Capetele de acuzare aduse de tribunalul din Kinshasa depășesc într-adevăr pînă și iscusința unui Moise Chombe de a „dezminși”.

— 1960! desprinderea Katangă de Congo pentru a nu permite ca independența națională să strîbească în urea veniturile monopolurilor străine. („Una din crimele cele mai monstruoase nu numai împotriva Congoului, ci și a întregii Africi” — se arată în actul de acuzare); — 1962: dispartia „președintelui” katanghez împreună cu bugetul Katangă.

— 1965: semnarea acordului în „contenciosul belgo-congolez”, prin care Moise Chombe (pe atunci prim-ministru) a încercat să perpetueze subordonarea economică a țării față de fosta metropolă. („O adevărată expresie a ceea ce se cheamă înaltă trădare”).

Lista se poate prelunge adăugîndu-se faptul că în anii et el a fost la putere deficitul bugetar al țării a atins cifra de 29 000 000 000 franci; că în loc să aloce sume pentru a împiedica dezastrul eco-

nomie a angajat muncenarii care au maserati etc. de congolezi mit, etc.

Lucruri pe care Chombe spera să le treacă în domeniul neștiutului după ce se va înapota în Congo, „mină forte” — așa cum o declară a deusa. „Sînt optimist în ce privește întorcerea mea în Congo. În prezent se fac încercări pentru înlăturarea guvernului” (New York Times). „Mă voi întoarce pe aceeași ușă pe care m-am întors în 1964” (L'Express).

Dar acum Chombe e sîmbur. „Vioara congoleză” și-a găsit arcului: interesele naționale. Poporul congolez își regăsește mîndria stîrbită atîta timp de companiile străine. Asadar, nu mai este vorba de un simplu proces judiciar. „Sentința pronunțată în acest proces este îndreptată nu numai împotriva anumitor persoane, ci împotriva întregii politici colonialiste de pe urma căreia țara noastră a avut atîta suferință” — spune postul de radio Kinshasa.

Laurențiu DUȚA

(Urmare din pag. 1)

acestei perioade procentul de dezvoltare economică a depășit 9 în sută pe an; produsul național brut și activitatea industrială egalînd în 1954-1955 nivelurile lor de dinainte de război. Chiar și după această perioadă de reconstrucție, economia niponă a continuat să progredieze rapid: între 1955-1964 ritmul mediu anual de creștere a fost de 10,3 la sută — un procent record pentru țările capitaliste avansate.

Rapida ascensiune a economiei a situat Japonia printre primele țări industrializate din lume. Din 1964, această țară ocupă locul al treilea în producția mondială de otel brut; primul loc în construcția de nave, în producția de țesături de mătase și de mașini de cusut; locul al doilea în producția de fibre sintetice, aparate de radio, televizoare etc.

Specialiștii consideră că dezvoltarea economiei japoneze a fost determinată, în special, de accentul pus pe industria grea, precum și pe învățămîntul tehnic și cercetarea științifică. Potrivit revistei „Les nouvelles économiques du Japon”, producția industriei prelucrătoare era în anul 1965 de 3,9 ori mai mare decît în 1955; iar pe unele ramuri ale industriei situația se prezenta astfel: siderurgia 4,1 ori; mașini 7,0; mașini de calculat 5,0; mașini de transport 7,3; mașini electrice 10,5; chimie 4,2; petrochimie 35,0; textile 2,5.

De asemenea, numărul cadrelor cu pregătire tehnică, medie și superioară a sporit de cîteva ori în această perioadă. În ce privește cercetarea științifică, efortul Japoniei este apreciat ca fiind superior aceluia făcut de oricare țară vest-europeană.

Dezvoltarea „explozivă” a Japoniei este reflectată în creșterea cifrei pentru petrochimie se bazează pe raportul între indicii producției din 1965 și 1958.

nlei se bazează și pe un factor de ordin social. Datorită nivelului de trai mult mai scăzut la sate, monopolurile au atras cu ușurință brațele de muncă din mediul rural în industrie. În perioada 1955-1965 populația ocupată în agricultură, silvicultură și pescuit a scăzut cu 33 la sută, în timp ce numărul salariaților din industrie a crescut cu 45 la sută. Folosirea în industrie a unui mare număr de muncitori agricoli, a tinerilor și femeilor a dat posibilitate patro-

Aceste critici își au explicația în temerile pe care le manifestă unele cercuri economice din Japonia în legătură cu faptul că producția s-a dezvoltat peste posibilitățile de absorbție ale pieței, iar oferta a întrecut cererea. Dacă Japonia a reușit să devină al treilea producător de otel al lumii, în ce privește consumul de otel pe locuitor ea nu ocupă decît locul 13.

În pe oadele de supraproducție, celelalte țări capitaliste recurg în

tă practic este atribuită îndeosebi sistemului fiscal din Japonia care face ca plata unui dividend de 10 la sută, de exemplu, să coste firmele 16 la sută din capitalul lor social. În aceste condiții consiliile de administrație preferă să recurgă la credite bancare în țară sau strălînătate. Surse oficiale apreciază că datorile grupurilor japoneze la băncile americane și vest-europene se ridică la 6,2 miliarde de dolari, adică aproape de trei ori mai mult decît rezervele de aur și devalize

și mijloaci, care în Japonia sînt foarte numeroase, și a zguduit chiar firme mari ce foloseau peste 100 000 de salariați.

Anul trecut producția industrială a Japoniei a înregistrat un ritm de creștere de peste 10 la sută. Reactivizarea economiei este însă pusă de comentarii occidentali pe seama comenzilor americane pentru războiul din Vietnam. Este de înțeles, deci, preocuparea crescîndă a cercurilor economice și de afaceri japoneze de a întreprinde acțiuni în vederea ieșirii din cercul vicios al finanțării deficitare, de a găsi căi sigure de dezvoltare. În acest sens, noul program economic prevede o sporire considerabilă a volumului comerțului exterior. De altfel, Japonia depinde poate mai mult decît oricare altă țară de schimburile cu strălînătate, în special pentru importul de materii prime și produse alimentare și pentru exportul de mașini și utilaje industriale. Se apreciază că dacă o singură zi ar înceta importurile de materii prime și utilaje, întreaga viață economică a țării ar fi zguduită. Așa se explică puternicul curent de opinii din Japonia în favoarea unui comerț cu toate țările. Într-o serie de documente oficiale se relevă că Japonia trebuie să-și corecteze viziunea, lărgind schimburile cu țările socialiste, cum fao mai multî deosebit în direcția partenerii săi occidentali. Potrivit ziarului „The Japan Times”, comerțul acestei țări cu statele socialiste a totalizat pînă în luna noiembrie 1966 suma de 1 163 milioane de dolari, adică o creștere cu 27 la sută față de perioada corespunzătoare a anului 1965. Cercurile politice și de afaceri japoneze au lăsat să se înteleagă că vor acționa în continuare în direcția lărgirii schimburilor cu țările socialiste, ceea ce ar veni, firește, în înlîmpinarea unor cerințe stringente ale economiei nipone.

Economia japoneză la startul unei noi etape

natural să aplice un sistem de retribuție scăzută a muncii. Salariul unui muncitor este în Japonia de peste două ori mai mic decît în alte țări capitaliste industrializate. Totodată, indicele prețurilor la bunurile de consum, furnizat de statisticile oficiale, ogîndește un ritm ridicat de majorare — 14 la sută pe ultimii doi ani luîți în considerație. Toate acestea au făcut posibilă sporirea rapidă a acumulărilor de capital pentru investiții, construindu-se într-un ritm accelerat mureau noi și noi obiective industriale și modernizîndu-se parcul de utilaje.

Ziarele japoneze de specialitate preproșază autorilor noului program economic pe cinci ani că nu s-au ocupat nici de această dată de corelația între salarii și prețuri.

general la politica de austeritate, de frînare a creșterii stocurilor. Dimpotrivă, Japonia aplică politica „ritmurilor înalte”, și aceasta nu din plăcerea contrastelor, ci datorită așa-numitului mecanism de finanțare deficitară a economiei nipone. Viața economică a Japoniei postbelice este dominată de cifra „giganți”. Cele 100 mari firme industriale și comerciale controlează în prezent 40 la sută din capitalul total al societăților pe acțiuni și pe această forță se bazează un proces continuu de concentrare a puterii economice în mîinile unui grup tot mai restrîns de monopoluri. Dar, nici una dintre firmele japoneze mari nu lucrează cu mai mult de 30 la sută fonduri proprii și, în consecință, cu mai puțin de 70 la sută fonduri împrumutate. Aceas-

ale țării. Pentru a putea achita datorile și pentru a face față competiției pe piața internațională, firmele japoneze sînt nevoite să-și rennoiască fără încetare utilajul uneori chiar înalte ca acesta să fie amortizat. Dar, în condițiile finanțării deficitare, urmarea sporirii continue a producției pare să fie un cerc vicios, pe care revista „L'Express” îl definește astfel: „supraîndatorare, deci supraexpansiune, deci supraachipare, deci supraîndatorare”. Ce se întîmplă în acest cerc vicios s-a văzut mai bine în 1965. În acel an ritmul producției industriale a coborît la 4 la sută, față de 8 la sută în 1964. Slăbirea activității a provocat falimentul a mii de întreprinderi mici